

Dziennik Urzędowy C 224

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

16 września 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 224/01	Sprawa C-4/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT) przeciwko Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK) (Konwencja brukselska — Artykuł 16 pkt 4 — Spory dotyczące rejestracji lub ważności patentów — Wyłączna jurysdykcja sądu miejsca złożenia zgłoszenia lub rejestracji — Pozew o stwierdzenie niewystępowania naruszenia — Kwestia ważności patentu podniesiona jako kwestia wpadkowa)	1
2006/C 224/02	Sprawa C-539/03: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffman-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd., F. Hoffman-La Roche AG, Hoffman-La Roche Wien GmbH, Roche AB przeciwko Fredeickowi Primusowi i Miltonowi Goldenbergowi (Konwencja brukselska — Artykuł 6 pkt 1 — Pozwanie łączne kilku osób — Właściwość sądu, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania jeden z pozwanych — Pozew o naruszenie praw z patentu europejskiego — Pozwani mający siedziby w różnych umawiających się państwach — Dopuszczenie się czynów stanowiących naruszenie w kilku umawiających się państwach)	1
2006/C 224/03	Sprawa C-74/04 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Volkswagen AG (Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 81 ust. 1 WE — Dystrybucja pojazdów silnikowych — Pojęcie „porozumienia między przedsiębiorstwami” — Dowód istnienia porozumienia)	2
2006/C 224/04	Sprawa C-119/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Brak wykonania — Artykuł 228 WE — Kara pieniężna — Uznanie praw nabytych byłych lektorów języków obcych)	2

2006/C 224/05	Sprawy połączone od C-295/04 do C-298/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Bitonto — Włochy) — Vincenzo Manfredi przeciwko Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA (C-295/04), Antonio Cannito przeciwko Fondiaria Sai SpA (C-296/04) i Nicolò Tricarico (C-297/04), Pasqualina Murgolo (C-298/04) przeciwko Assitalia SpA (Artykuł 81 WE — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Szkody spowodowane przez pojazdy samochodowe, statki i motorowery — Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Podwyżka składek — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo osób trzecich do żądania naprawienia poniesionej szkody — Właściwy sąd krajowy — Termin przedawnienia — Odszkodowania mające charakter sankcji)	3
2006/C 224/06	Sprawa C-301/04 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, dawniej UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc. (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Elektrody grafitowe — Artykuł 81 ust. 1 WE — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Przedstawianie dokumentów w toku prowadzonego przez Komisję dochodzenia)	4
2006/C 224/07	Sprawa C-313/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Mleko i przetwory mleczne — Rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 — Masło nowozelandzkie — Procedura wydawania pozwoleń na przywóz — Świadcstwo Inward Monitoring Arrangement (IMA 1)	4
2006/C 224/08	Sprawa C-339/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Nuova società di telecomunicazioni SpA przeciwko Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA (Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń)	5
2006/C 224/09	Sprawa C-346/04: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) — Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt Hamburg-Nord (Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu — Doradztwo podatkowe — Prawo do odliczenia wydatków)	5
2006/C 224/10	Sprawa C-406/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) — Gérald De Cuyper przeciwko Office national de l'emploi (Swobodne przemieszczanie się i pobyt na terytorium Unii Europejskiej — Zasiłek dla bezrobotnych — Wymóg posiadania faktycznego miejsca zamieszkania na terytorium krajowym)	6
2006/C 224/11	Sprawa C-432/04: Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 11 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Edith Cresson (Artykuł 213 ust. 2 WE — Artykuł 126 ust. 2 EA — Naruszenie zobowiązań wynikających z funkcji członka Komisji — Pozbawienie prawa do emerytury)	6
2006/C 224/12	Sprawa C-438/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Mobistar SA przeciwko Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Sektor telekomunikacji — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Przenoszenie numerów telefonicznych — Koszty założenia w przypadku przeniesienia numeru telefonu komórkowego — Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów — Zorientowanie cen na koszty — Uprawnienia prawodawcze krajowych organów regulacyjnych — Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) — Skuteczna ochrona prawna — Ochrona informacji poufnych)	7

2006/C 224/13	Sprawa C-514/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Uroplasty BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (Klasyfikacja taryfowa — Sterylne płatki polidimetylosiloksanu — Elastomer silikonowy — Pojęcie „podstawowej formy” — Produkt leczniczy — Opakowanie — Pojęcie „urządzenia wszczepianego do organizmu”) 8	8
2006/C 224/14	Sprawa C-519/04 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — David Meca-Medina, Igor Majcen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Republika Finlandii (Odwołanie — Przepisy w zakresie kontroli dopingu przyjęte przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski — Niezgodność ze wspólnotowymi regułami konkurencji i swobodnego świadczenia usług — Skarga — Oddalenie) 8	8
2006/C 224/15	Sprawa C-13/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid — Hiszpania) — Sonia Chacón Navas przeciwko Eurest Colectividades SA (Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Pojęcie niepełnosprawności) 9	9
2006/C 224/16	Sprawa C-14/05: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Anagram International Inc. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Balony napełniane gazem) 9	9
2006/C 224/17	Sprawa C-50/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Maija T. I. Nikula (Zabezpieczenie społeczne — Świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa — Obliczanie składek — Rozporządzenie nr 1408/71 — Prawo państwa członkowskiego do włączenia emerytur lub rent wypłaconych przez instytucję innego państwa członkowskiego do podstawy wymiaru składek — Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw członkowskich) 10	10
2006/C 224/18	Sprawa C-61/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/100/EWG — Prawo autorskie — Wyłączne prawo zezwalania lub zakazywania najmu i użyczenia — Niewłaściwa transpozycja) 10	10
2006/C 224/19	Sprawa C-83/05: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Freiburg — Niemcy) — Bernd Voigt przeciwko Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten (Urzeczywistnianie rynku wewnętrznego — Zbliżenie ustawodawstw — Pojazdy silnikowe — Procedura wspólnotowej homologacji typu — Dyrektywa 70/156/EWG — Zakres — Klasyfikacja ze względu na charakterystykę techniczną typów pojazdów — Wpływ przepisów krajowych dotyczących warunków ruchu drogowego na klasyfikację pojazdów) 11	11
2006/C 224/20	Sprawa C-89/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) — United Utilities plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. f) — Zwolnienie gier hazardowych — Zakres zastosowania — Działalność „call centre”) 11	11
2006/C 224/21	Sprawa C-103/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Reisch Montage AG przeciwko Kiesel Baumaschinen Handels GmbH (Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1) — Kilku pozwanych — Powództwo wniesione w państwie członkowskim przeciwko upadłemu mającemu miejsce zamieszkania w tym państwie oraz współpozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Niedopuszczalność powództwa przeciwko upadłemu — Jurysdykcja sądu, do którego wniesiono powództwo, w stosunku do współpozwanego) 12	12

2006/C 224/22	Sprawa C-191/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar specjalnej ochrony — Zmiany nieznające podstaw naukowych) 12
2006/C 224/23	Sprawa C-214/05 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sissi Rossi Srl (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy „SISSI ROSSI” — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI” — Argumenty przedstawione po raz pierwszy na rozprawie — Wnioski dowodowe) 13
2006/C 224/24	Sprawa C-221/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Cour — Irlandia) — Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadjá przeciwko Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General (Dyrektywa 85/433/EWG — Wzajemne uznawanie dyplomów — Farmaceuci — Uznawanie dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich) 13
2006/C 224/25	Sprawa C-231/04: Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali oraz Regione Veneto (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry dotycząca wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ochrona na terenie Wspólnoty nazwy związanej z niektórymi winami pochodzącymi z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana pism — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („psr.”), w okresie przejściowym wpływającym w dniu 31 marca 2007 r. — Wyłączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności) 14
2006/C 224/26	Sprawy połączone C-18/05 i C-155/05: Postanowienie trybunału (piąta izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Napoli i Commissione tributaria regionale di Firenze — Włochy) — Casa di cura privata Salus SpA przeciwko Agenzia Entrate Ufficio di Napoli 4 (Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. c) — Zwolnienia — Dostawa towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku, w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia) 15
2006/C 224/27	Sprawa C-172/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 czerwca 2006 r. — Ornella Mancini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Stanowisko lekarza konsultanta — Ogłoszenie o naborze — Analiza porównawcza zasług — Skład komisji ds. naboru — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne) 15
2006/C 224/28	Sprawa C-233/05: Postanowienie Trybunału z dnia (szósta izba) z dnia 1 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy) — V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de rijksbelastingdienst (Szósta dyrektywa VAT — Wykonanie dzieła — Pojęcie „towaru wytworzonego” — Koń poddany ujeżdżaniu i treningowi — Obowiązek podatkowy) 16

2006/C 224/29	Sprawa C-242/05: Postanowienie Trybunału z dnia 3 czerwca 2005 r. (czwarta izba) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Gerechthof te 's -Hertogenbosch</i> — Niderlandy) — <i>G.M. van de Coevering</i> przeciwko <i>Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst</i> (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Swoboda świadczenia usług — Wynajem pojazdu samochodowego w państwie członkowskim innym aniżeli państwo miejsca zamieszkania lub siedziby — Podatek od niezarejestrowanych pojazdów, które zostały jednak udostępnione rezydentom — Przepisy dotyczące poboru)	16
2006/C 224/30	Sprawa C-324/05 P: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — <i>Plus Warenhandelsgesellschaft mbH</i> przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie znaku towarowego o charakterze mieszanym, słowno - graficznego, zawierającego element słowny „Turkish Power” — Sprzeciw uprawnionego ze słownego znaku towarowego POWER — Odrzucenie sprzeciwu — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)	17
2006/C 224/31	Sprawa C-336/05: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 13 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan</i> — Francja) — <i>Ameur Echouikh</i> przeciwko <i>Secrétaire d'Etat aux anciens combattants</i> (Artykuł 104 § 3 zdanie pierwsze regulaminu — Układ eurośródziemnomorski WE-Maroko — Artykuł 65 — Zasada niedyskryminacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Renta wojskowa z tytułu niezdolności do pracy)	17
2006/C 224/32	Sprawa C-338/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 lipca 2006 r. <i>Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio</i> przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 — Przepisy regulujące partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasady dotyczące ich finansowania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzut niedopuszczalności — Akt zaskarżalny — Legitymacja procesowa — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	18
2006/C 224/33	Sprawa C-208/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Niemcy) w dniu 8 maja 2006 r. — <i>Medion AG</i> przeciwko <i>Hauptzollamt Duisburg</i>	18
2006/C 224/34	Sprawa C-209/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Niemcy) w dniu 8 maja 2006 r. — <i>Canon Deutschland GmbH</i> przeciwko <i>Hauptzollamt Krefeld</i>	19
2006/C 224/35	Sprawa C-256/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Bundesfinanzhof</i> (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2006 r. — <i>Theodor Jäger</i> przeciwko <i>Finanzamt Kusel-Landstuhl</i>	19
2006/C 224/36	Sprawa C-263/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Corte suprema di cassazione</i> (Włochy) w dniu 30 marca 2006 r. — <i>Carboni e derivati Srl</i> przeciwko <i>Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA</i>	19
2006/C 224/37	Sprawa C-267/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Niemcy) w dniu 20 czerwca 2006 r. — <i>Tadao Maruko</i> przeciwko <i>Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen</i>	20
2006/C 224/38	Sprawa C-271/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Bundesfinanzhof</i> (Niemcy) w dniu 22 czerwca 2006 r. — <i>Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG</i> przeciwko <i>Finanzamt Malchin</i>	20
2006/C 224/39	Sprawa C-276/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Tribunal du Travail de Verviers</i> (Belgia) w dniu 26 czerwca 2006 r. — <i>Mamate El Youssfi</i> przeciwko <i>Office national des pensions</i>	21
2006/C 224/40	Sprawa C-280/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez <i>Consiglio di Stato</i> (Włochy) w dniu 27 czerwiec 2006 r. — <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> przeciwko <i>Ente Tabacchi Italiani</i> — <i>ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA</i>	21

2006/C 224/41	Sprawa C-281/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 28 czerwca 2006 r. — Hans-Dieter i Hedwig Jundt przeciwko Finanzamt Offenburg	22
2006/C 224/42	Sprawa C-296/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 3 lipca 2006 r. — Telecom Italia SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni	22
2006/C 224/43	Sprawa C-304/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 13 lipca 2006 r. przez Eurohypo AG od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)	22
2006/C 224/44	Sprawa C-305/06: Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	23
2006/C 224/45	Sprawa C-307/06: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	24
2006/C 224/46	Sprawa C-310/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 lipca 2006 r. — F. T. S. International B. V. przeciwko Douane West	25
2006/C 224/47	Sprawa C-314/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 20 lipca 2006 r. — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) przeciwko Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)	25
2006/C 224/48	Sprawa C-315/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Veroias (Grecja) postanowieniem z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie Georgios Diamantis i in. przeciwko FANCO SpA	25
2006/C 224/49	Sprawa C-316/06: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	26
2006/C 224/50	Sprawa C-319/06: Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	26
2006/C 224/51	Sprawa C-323/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 21 lipca 2006 r. przez Theodorosa Kallianosa od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie T-93/04 Kallianos przeciwko Komisji	27
2006/C 224/52	Sprawa C-324/06: Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	28
2006/C 224/53	Sprawa C-325/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 25 lipca 2006 r. przez Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie T-279/03 Galileo International Technology LLC i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	28
2006/C 224/54	Sprawa C-326/06: Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	29
2006/C 224/55	Sprawa C-327/06: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	29

2006/C 224/56	Sprawa C-330/06: Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	30
2006/C 224/57	Sprawa C-332/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 1 sierpnia 2006 r. przez Republikę Grecką od wyroku z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie T-251/04 Republika Grecka przeciwko Komisji	30
2006/C 224/58	Sprawa C-333/06: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji	31
2006/C 224/59	Sprawa C-339/06: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	31
2006/C 224/60	Sprawa C-133/04: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej	31
2006/C 224/61	Sprawa C-78/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Livorno — Włochy) — Umberto Gentilini przeciwko Dal Colle Industria Dolciaria SpA	32
2006/C 224/62	Sprawa C-139/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej	32
2006/C 224/63	Sprawa C-209/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii	32
2006/C 224/64	Sprawa C-253/05: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 19 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	32
2006/C 224/65	Sprawa C-272/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 czerwca 2006 r. (wniosek hof van beroep te Antwerpen — Belgia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Postępowanie karne przeciwko Werner Bouwens	32
2006/C 224/66	Sprawa C-308/05: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 19 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	32
2006/C 224/67	Sprawa C-309/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Civile di Bergamo-Włochy) — D.I.A. Srl w likwidacji przeciwko Cartiere Paolo Pigna SpA	33
2006/C 224/68	Sprawa C-351/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estonii	33
2006/C 224/69	Sprawa C-355/05: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	33
2006/C 224/70	Sprawa C-463/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	33
2006/C 224/71	Sprawa C-51/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Livorno — Włochy) — Alberto Bianchi przeciwko De Robert Calzature Srl	33
2006/C 224/72	Sprawa C-89/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	33

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

2006/C 224/73	Sprawa T-253/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Ayadi przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Kompetencje Wspólnoty — Zamrożenie funduszy — Zasada pomocniczości — Prawa podstawowe — Ius cogens — Kontrola sądowa — Skarga o stwierdzenie nieważności) 34	34
2006/C 224/74	Sprawa T-247/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2006 r. — Torres przeciwko OHIM-Bodegas Muga (Torre Muga) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego graficznego znaku towarowego Torre Muga — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe słowne znaki towarowe TORRES — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Naruszenie prawa do obrony) 34	34
2006/C 224/75	Sprawa T-323/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 lipca 2006 r. — La Baronia de Turis przeciwko OHIM — Baron Philippe de Rothschild (LA BARONIE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LA BARONNIE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BARONIA — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Dopuszczalność — Zakres badania przez izby odwoławcze — Artykuły 62 i 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94) 35	35
2006/C 224/76	Sprawa T-413/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Shandong Repu Biochemicals przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz parakrezolu pochodzącego z Chin — Obliczenie konstruowanej wartości normalnej — Uwzględnienie kosztów produktów ubocznych — Obowiązek badania ciąży na Komisji i Radzie) 35	35
2006/C 224/77	Sprawa T-49/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Hassan przeciwko Radzie i Komisji (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Zamrożenie funduszy — Prawa podstawowe — Ius cogens — Kontrola sądowa — Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie) 36	36
2006/C 224/78	Sprawa T-165/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Vounakis przeciwko Komisji (Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie awansu w latach 2001/2002 — Niewłaściwość oceniającego z odwołania — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia) 36	36
2006/C 224/79	Sprawa T-221/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 lipca 2006 r. — Belgia przeciwko Komisji (EFOGR — Rozliczenie rachunków — Rośliny uprawne — Kontrola powierzchni oparta na systemie ortoobrazów lotniczych (SIG) — Różnica pomiędzy obszarem zgłoszonym a obszarem wynikającym z systemu SIG — Kontrola administracyjna i kontrola na miejscu — Szkoda poniesiona przez EFOGR) 37	37
2006/C 224/80	Sprawa T-225/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji (Fundusze strukturalne — Finansowanie inicjatyw wspólnotowych — Zmiana podziału indykatorywnego — Wykonanie prawomocnego wyroku — Wyrok uchylający) 37	37
2006/C 224/81	Sprawa T-252/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2006 r. — Caviar Anzali przeciwko OHIM — Novomarket (Asetra) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ASETRA — Wcześniejszy krajowy i międzynarodowy graficzny znak towarowy CAVIAR ASTARA — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odrzucenie sprzeciwu wobec braku przedstawienia dokumentów w wyznaczonym terminie — Dowody przedstawione po raz pierwszy w postępowaniu przed izbą odwoławczą — Niedopuszczalność — Zakres badania dokonywanego przez izby odwoławcze — Artykuły 62 i 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94) 38	38

2006/C 224/82	Sprawa T-277/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Vitakraft-Werke Wührmann przeciwko OHIM — Johnson's Veterinary Products (VITACOAT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VITACOAT — Wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe VITAKRAFT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	38
2006/C 224/83	Sprawa T-285/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Andrieu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Urzędnicy — Skarga o uchylenie — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Prawo do obrony — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Niedopuszczalność)	39
2006/C 224/84	Sprawa T-373/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 lipca 2006 r. — Fries Guggenheim przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) (Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego — Stanowiska szefów działów — Obsadzenie stanowisk w drodze przeniesienia — Brak przeprowadzenia procedury naboru)	39
2006/C 224/85	Sprawa T-464/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — IMPALA przeciwko Komisji (Konkurencja — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Decyzja Komisji uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Rynki nagrań muzycznych i muzyki on-line — Istnienie zbiorowej pozycji dominującej — Ryzyko stworzenia zbiorowej pozycji dominującej — Przesłanki — Przejrzystość rynku — Środki odstraszające — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie)	39
2006/C 224/86	Sprawa T-97/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Rossi przeciwko OHIM — Marcorossi (MARCOROSSI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego MARCOROSI — Wcześniejszy krajowy i międzynarodowy słowny znak towarowy MISS ROSSI — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy SERGIO ROSSI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)	40
2006/C 224/87	Sprawa T-417/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2006 r. — Endesa przeciwko Komisji (Konkurencja — Koncentracje — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Rynek energii elektrycznej — Decyzja stwierdzająca, że koncentracja nie ma wymiaru wspólnotowego — Obliczanie wielkości obrotów — Standardy rachunkowości — Dostosowanie — Ciężar dowodu — Prawo do obrony)	40
2006/C 224/88	Sprawa T-108/01: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Free Trade Foods przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Cukier z kumulacją pochodzenia WE/KTZ — Środki ochronne — Bezczywność skarżącej — Umorzenie postępowania)	41
2006/C 224/89	Sprawa T-202/01: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Free Trade Foods przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Cukier z kumulacją pochodzenia WE/KTZ — Środki ochronne — Bezczywność skarżącej — Umorzenie postępowania)	41
2006/C 224/90	Sprawa T-167/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Établissements Toulorge przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (Skarga odszkodowawcza — Odpowiedzialność pozaumowna — Wprowadzanie do obrotu mieszanek pasz dla zwierząt — Rzeczywisty charakter szkody)	42
2006/C 224/91	Sprawa T-311/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 czerwca 2006 r. — Nürburgring przeciwko Parlamentowi i Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2003/33/WE — Reklama i sponsoring na rzecz produktów tytoniowych — Zakaz sponsoringu imprez i działalności dotyczącej kilku państw członkowskich — Legitymacja procesowa — Niedopuszczalność)	42
2006/C 224/92	Sprawa T-321/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Juchem i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (Skarga odszkodowawcza — Odpowiedzialność pozaumowna — Wprowadzanie do obrotu mieszanek pasz dla zwierząt — Rzeczywisty charakter szkody)	43

2006/C 224/93	Sprawa T-136/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Freiherr von Cramer-Klett i Reichtlerverband Pfronten przeciwko Komisji (Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2004/69/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	43
2006/C 224/94	Sprawa T-137/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Mayer i in. przeciwko Komisji (Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2004/69/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	44
2006/C 224/95	Sprawa T-110/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 czerwca 2006 r. — Włochy przeciwko Komisji (Ptasia grypa — Przyjęcie szczególnych środków wspierania ryku jaj — Brak szczególnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	44
2006/C 224/96	Sprawa T-150/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Sahlstedt i in. przeciwko Komisji (Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2005/101/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na borealny region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)	45
2006/C 224/97	Sprawa T-357/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 lipca 2006 r. — Comunidad Autónoma de Valencia przeciwko Komisji (Fundusz Spójności — Reprezentowanie przez adwokata — Oczywista niedopuszczalność)	45
2006/C 224/98	Sprawa T-416/05 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 czerwca 2006 r. — Olympiakes Aerogrammes przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc państwa — Pilny charakter)	46
2006/C 224/99	Sprawa T-11/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Romana Tabacchi przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Konkurencja — Zapłata grzywny — Gwarancja bankowa — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów — Zawieszenie częściowe i warunkowe)	46
2006/C 224/100	Sprawa T-178/06: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2006 r. — Bavaria przeciwko Radzie	46
2006/C 224/101	Sprawa T-179/06: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2006 r. — Komisja przeciwko Burie Onderzoek en Advies	48
2006/C 224/102	Sprawa T-193/06: Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2006 r. — Télévision Française 1 przeciwko Komisji	48
2006/C 224/103	Sprawa T-200/06: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — IBERDROLA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	49
2006/C 224/104	Sprawa T-201/06: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Gerson przeciwko OHIM (Paint Filter)	49
2006/C 224/105	Sprawa T-202/06: Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2006 r. — Select Appointments przeciwko OHIM — Manpower (TELESELECT)	50
2006/C 224/106	Sprawa T-203/06: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Eurostrategies przeciwko Komisji	51
2006/C 224/107	Sprawa T-204/06: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Delta Prototypos Viomichania Galaktos przeciwko OHIM — Kraft Foods Schweiz Holding (milklo ΔEATA)	51
2006/C 224/108	Sprawa T-208/06: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2006 r. — Quinn Barlo i in. przeciwko Komisji	52

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść (ciąg dalszy)	Strona
2006/C 224/109	Sprawa T-326/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Kotug International e.a. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	53
2006/C 224/110	Sprawa T-327/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Muller Marine i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	53
2006/C 224/111	Sprawa T-328/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Smit Harbour Towage Rotterdam przeciwko Komisji	53
2006/C 224/112	Sprawa T-329/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — URS Nederland przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	53
2006/C 224/113	Sprawa T-330/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Wagenborg przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	53
2006/C 224/114	Sprawa T-340/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Wijsmuller przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	53

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2006/C 224/115	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 212 z 2.9.2006.	54
----------------	---	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT) przeciwko Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK)

(Sprawa C-4/03) ⁽¹⁾

(Konwencja brukselska — Artykuł 16 pkt 4 — Spory dotyczące rejestracji lub ważności patentów — Wyłączna jurysdykcja sądu miejsca złożenia zgłoszenia lub rejestracji — Pozew o stwierdzenie niewystępowania naruszenia — Kwestia ważności patentu podniesiona jako kwestia wпадkowa)

(2006/C 224/01)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący odwołanie: Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG (GAT)

Druga strona postępowania: Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 16 pkt 4 konwencji brukselskiej — Wyłączna jurysdykcja „w sprawach, których przedmiotem jest [...] ważność patentów” — Odpowiedź na pytanie, czy sprawy te obejmują postępowania o stwierdzenie występowania (albo — odpowiednio — niewystępowania) naruszenia patentu, w których jedna ze stron podnosi nieważność patentu

Sentencja

Artykuł 16 pkt 4 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, ostatnio zmienionej Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, należy rozumieć w ten sposób, że zawarta w nim zasada dotycząca wyłącznej jurysdykcji znajduje zasto-

sowanie do wszelkiego rodzaju sporów dotyczących rejestracji lub ważności patentu, niezależnie od tego, czy kwestie te zostały podniesione w pozwie, czy też w drodze zarzutu procesowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 8.3.2003 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffman-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd., F. Hoffman-La Roche AG, Hoffman-La Roche Wien GmbH, Roche AB przeciwko Fredeickowi Primusowi i Miltonowi Goldenbergowi

(Sprawa C-539/03) ⁽¹⁾

(Konwencja brukselska — Artykuł 6 pkt 1 — Pozwanie łączne kilku osób — Właściwość sądu, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania jeden z pozwanych — Pozew o naruszenie praw z patentu europejskiego — Pozwani mający siedziby w różnych umawiających się państwach — Dopuszczenie się czynów stanowiących naruszenie w kilku umawiających się państwach)

(2006/C 224/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roche Nederland BV, Roche Diagnostic Systems Inc., Roche NV, Hoffman-La Roche AG, Produits Roche SA, Roche Products Ltd., F. Hoffman-La Roche AG, Hoffman-La Roche Wien GmbH, Roche AB

Strona pozwana: Frederick Primus, Milton Goldenberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 pkt 1 konwencji brukselskiej — Pozwanie łączne kilku osób — Pozwy o naruszenie praw z patentu europejskiego wniesione przeciwko spółkom mającym siedziby w różnych państwach europejskich — Właściwość sądu, w którego okręgu siedzibę ma jedna ze spółek

Sentencja

Artykuł 6 pkt 1 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej ostatnio Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, należy interpretować w taki sposób, że nie znajduje on zastosowania do sporu o naruszenie patentu europejskiego wytoczonego przeciwko kilku spółkom z siedzibami w różnych umawiających się państwach za czyny, których dopuściły się one na terytorium jednego lub kilku z tych państw, również w przypadku, gdy wspomniane spółki należą do tego samego koncernu i działały w identyczny lub podobny sposób, zgodnie ze wspólną polityką opracowaną wyłącznie przez jedną z nich.

(¹) Dz.U. C 59 z 6.3.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Volkswagen AG

(Sprawa C-74/04 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Artykuł 81 ust. 1 WE — Dystrybucja pojazdów silnikowych — Pojęcie „porozumienia między przedsiębiorstwami” — Dowód istnienia porozumienia)

(2006/C 224/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Mölls i adwokat H.-J. Freund)

Druga strona postępowania: Volkswagen AG (Przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold i S. Hirsbrunner)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie T-208/01 Volkswagen przeciwko Komisji stwierdzającym nieważność decyzji Komisji 2001/711/WE z dnia 29 czerwca 2001 r., dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/F 2/36.693 — Volkswagen) (Dz.U. L 262, str. 14) — Działania podjęte przez spółkę Volkswagen wobec jej niemieckich autoryzowanych sprzedawców w ramach wprowadzania na rynek nowego modelu „Volkswagen Passat Variant”

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 94 z 17.04.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-119/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie — Brak wykonania — Artykuł 228 WE — Kara pieniężna — Uznanie praw nabytych byłych lektorów języków obcych)

(2006/C 224/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik, M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 228 WE — Brak wykonania wyroku z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie C-212/99 — Naruszenie art. 48 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE) — Uznanie praw nabytych byłych lektorów języków obcych — Wniosek o nałożenie kary pieniężnej

Sentencja

- 1) *Nie zapewniając w dniu upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii uznania praw nabytych byłych lektorów języków obcych, zatrudnionych następnie w charakterze współpracowników i ekspertów lingwistycznych własnych języków ojczystych, chociaż uznanie takie zapewniono wszystkim pracownikom posiadającym obywatelstwo włoskie, Republika Włoska nie podjęła wszystkich niezbędnych działań w celu wykonania wyroku z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie C-212/99 Komisja przeciwko Włochom i sąd uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 WE.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Bitonto — Włochy) — Vincenzo Manfredi przeciwko Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA (C-295/04), Antonio Cannito przeciwko Fondiaria Sai SpA (C-296/04) i Nicolò Tricarico (C-297/04), Pasqualina Murgolo (C-298/04) przeciwko Assitalia SpA

(Sprawy połączone od C-295/04 do C-298/04) (1)

(Artykuł 81 WE — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Szkody spowodowane przez pojazdy samochodowe, statki i motorowery — Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Podwyżka składek — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo osób trzecich do żądania naprawienia poniesionej szkody — Właściwy sąd krajowy — Termin przedawnienia — Odszkodowania mające charakter sankcji)

(2006/C 224/05)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di pace di Bitonto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vincenzo Manfredi (C-295/04), Antonio Cannito (C-296/04), Nicolò Tricarico (C-297/04), Pascualina Murgolo (C-298/04)

Strona pozwana: Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA, Fondiaria Sai SpA, Assitalia SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Giudice di pace di Bitonto — Wykładnia art. 81 WE — Uzgodniona praktyka towarzystw ubezpieczeniowych z siedzibą we Włoszech dotycząca umów ubezpieczenia samochodów i motorowców — Wymiana informacji w celu umożliwienia podwyżki składek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, która nie była uzasadniona warunkami rynkowymi

Sentencja

1) Porozumienie lub uzgodniona praktyka — takie jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym — towarzystw ubezpieczeniowych, polegające na wzajemnej wymianie informacji mogących pozwolić na nieuzasadnioną warunkami rynkowymi podwyżkę składek obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dotyczącego szkód spowodowanych przez pojazdy samochodowe, statki i motorowery, które stanowią naruszenie przepisów krajowych w sprawie ochrony konkurencji, mogą również stanowić naruszenie art. 81 WE, jeżeli mając na uwadze cechy rozpatrywanego rynku krajowego, istnieje wystarczający stopień prawdopodobieństwa, że dane porozumienie lub uzgodniona praktyka mogą wywrzeć wpływ bezpośredni lub pośredni, rzeczywisty lub potencjalny na sprzedaż polis tego ubezpieczenia w zainteresowanym państwie członkowskim przez podmioty z siedzibą w innych państwach członkowskich i że ten wpływ nie jest nieznaczny.

2) Artykuł 81 WE należy interpretować w ten sposób, że każda osoba jest uprawniona powoływać się na nieważność porozumienia lub praktyki zakazanych przez ten artykuł, i w przypadku gdy między takim porozumieniem lub taką praktyką a poniesioną szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy, żądać naprawienia tej szkody.

W braku właściwych uregulowań wspólnotowych do wewnętrznego porządku prawnego każdego państwa członkowskiego należy ustalenie zasad wykonywania tego prawa, w tym zasad dotyczących stosowania pojęcia „związek przyczynowo-skutkowy”, przy czym przestrzegane muszą być zasady równoważności i skuteczności.

3) W braku właściwych uregulowań wspólnotowych do wewnętrznego porządku prawnego każdego państwa członkowskiego należy wyznaczenie sądów właściwych do rozpoznawania skarg o odszkodowanie z powodu naruszenia wspólnotowych przepisów dotyczących konkurencji i ustalenie zasad proceduralnych dotyczących tych skarg, przy czym dane przepisy nie mogą być mniej korzystne od przepisów dotyczących skarg o odszkodowanie z powodu naruszenia krajowych przepisów dotyczących konkurencji, jak również te przepisy krajowe nie mogą czynić praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym wykonanie prawa do żądania naprawienia szkody spowodowanej przez porozumienie lub praktykę zakazane przez art. 81 WE.

4) W braku właściwych uregulowań wspólnotowych do wewnętrznego porządku prawnego każdego państwa członkowskiego należy ustalenie terminu przedawnienia do żądania naprawienia szkody spowodowanej przez porozumienie lub praktykę zakazane przez art. 81 WE, przy czym muszą być przestrzegane zasady równoważności i skuteczności.

W tym względzie na sądzie krajowym spoczywa obowiązek sprawdzenia, czy przepis krajowy, na podstawie którego termin przedawnienia do żądania naprawienia szkody spowodowanej przez porozumienie lub praktykę zakazane przez art. 81 WE biegnie od dnia, w którym to porozumienie lub ta zakazana praktyka zostały wprowadzone w życie, w szczególności jeśli ten przepis krajowy przewiduje także krótki termin przedawnienia i że bieg przedawnienia nie może ulec zawieszeniu, czyni praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym wykonanie prawa do żądania naprawienia poniesionej szkody.

5) W braku właściwych uregulowań wspólnotowych do wewnętrznego porządku krajowego każdego państwa członkowskiego należy ustalenie kryteriów pozwalających na określenie zakresu naprawienia szkody spowodowanej przez porozumienie lub praktykę zakazane przez art. 81 WE, przy czym przestrzegane muszą być zasady równoważności i skuteczności.

Zatem zgodnie z zasadą równoważności, jeżeli szczególne odszkodowanie, takie jak odszkodowanie przykładowe lub odszkodowanie o charakterze sankcji, mogą zostać przyznane w ramach skarg krajowych porównywalnych ze skargami opartymi na przepisach wspólnotowych dotyczących konkurencji, możliwość przyznania takiego odszkodowania musi również istnieć w ramach tych ostatnich skarg. Niemniej prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie temu, by sądy krajowe czuwały nad tym, żeby ochrona praw zagwarantowanych przez wspólnotowy porządek prawny nie prowadziła do bezpodstawnego wzbogacenia osób, którym te prawa przysługują.

Z zasady skuteczności i prawa każdej osoby do żądania naprawienia szkody spowodowanej przez umowę lub zachowanie mogące ograniczyć lub zakłócić konkurencję wynika zaś, że osoby, które poniosły szkodę, muszą móc żądać naprawienia nie tylko rzeczywistej szkody (*damnum emergens*), lecz także utraconych korzyści (*lucrum cessans*) oraz zapłaty odsetek.

(¹) Dz.U. C 251 z dnia 9.10.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, dawniej UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc.

(Sprawa C-301/04 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Elektrody grafitowe — Artykuł 81 ust. 1 WE — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Przedstawianie dokumentów w toku prowadzonego przez Komisję dochodzenia)

(2006/C 224/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Mölls, W. Wils i H. Gading, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: SGL Carbon AG (przedstawiciel: M. Klusmann, adwokat), Tokai Carbon Co. Ltd, z siedzibą w Tokio (Japonia), Nippon Carbon Co. Ltd, z siedzibą w Tokio, Showa Denko KK, z siedzibą w Tokio, GrafTech International Ltd, dawniej UCAR International Inc., z siedzibą w Wilmington (Stany Zjednoczone), SEC Corp., z siedzibą w Amagasaki (Japonia), The Carbide/Graphite Group Inc. z siedzibą w Pittsburghu (Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 i T-252/01 Tokai Carbon i in. przeciwko Komisji, w zakresie którym Sąd obniżył kwotę grzywny nałożoną na SGL Carbon (sprawa T-239/01) na mocy decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz

art. 53 porozumienia EOG — Sprawa COMP/E-1/36.490 — Elektrody grafitowe (Dz.U. L 100, str. 1)

Sentencja

- 1) Punkt 2 tiret pierwsze sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 i T-252/01 Tokai Carbon i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Kwota grzywny nałożonej na spółkę SGL Carbon AG na mocy art. 3 decyzji Komisji 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG — Sprawa COMP/E-1/36.490 — Elektrody grafitowe, zostaje ustalona na 75,7 miliona EUR.
- 3) SGL Carbon AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-313/04) (¹)

(Mleko i przetwory mleczne — Rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 — Masło nowozelandzkie — Procedura wydawania pozwoleń na przywóz — Świadcstwo Inward Monitoring Arrangement (IMA 1))

(2006/C 224/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk

Strona pozwana: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

przy udziale: Fonterra (Logistics) Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Ważność art. 25 ust. 1 i art. 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341, str. 29) — Wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego, wniosek o wydanie którego może być złożony jedynie w Zjednoczonym Królestwie, uzależnione od okazania świadectwa Inward Monitoring Arrangement (IMA 1) — Naruszenie art. 28, art. 34 ust. 2 i art. 82 ust. 1 WE oraz art. 26 ust. 2 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. (Dz.U. L 160, str. 48) — Naruszenie art. XVII ust. 1 lit. a) GATT — Naruszenie art. 1 ust. 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu (Dz.U. L 336, str. 151)

Sentencja

- 1) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych jest nieważny w części, w której stanowi, iż wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej mogą być składane jedynie do właściwych władz Zjednoczonego Królestwa.
- 2) Artykuły 25 i 32 rozporządzenia nr 2535/2001 w związku z załącznikami III, IV i XII do tego rozporządzenia są nieważne, ponieważ pozwalają one na dyskryminację przy wydawaniu pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej.

(¹) Dz.U. C 239 z 25.09.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Nuova società di telecomunicazioni SpA przeciwko Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

(Sprawa C-339/04) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń)

(2006/C 224/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova società di telecomunicazioni SpA

Strona pozwana: Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 6 i 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisu krajowego nakazującego spółkom świadczącym usługi dostępne dla ogółu ludności, które dla własnych potrzeb utworzyły sieci prywatne, utworzenie oddzielnych spółek celem prowadzenia wszelkiej działalności w sektorze telekomunikacyjnym

Sentencja

Sprzeczne z art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych są uregulowania krajowe, takie jak występujące w postępowaniu głównym, które nakładają na spółkę posiadającą indywidualne zezwolenie na udostępnianie publicznej sieci telekomunikacyjnej — z tytułu którego spółka ta uiszcza opłatę przewidzianą w tym artykule — obowiązek uiszczenia dodatkowej opłaty z tytułu korzystania z tej sieci dla celów prywatnych, naliczanej na podstawie kryteriów, które nie odpowiadają kryteriom zawartym w art. 11 dyrektywy 97/13.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.10.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) — Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt Hamburg-Nord

(Sprawa C-346/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu — Doradztwo podatkowe — Prawo do odliczenia wydatków)

(2006/C 224/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie Robert Hans Conijn

Strona pozwana Finanzamt Hamburg-Nord

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) — Odmowa przyznania nierezydentom prawa do odliczenia wydatków poniesionych na doradztwo podatkowe w celu sporządzenia deklaracji podatkowej

Sentencja

Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) sprzeciwia się ustawodawstwu krajowemu, które nie zezwala osobie podlegającej ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na odliczenie od kwoty dochodu podlegającego opodatkowaniu, jako kosztów nadzwyczajnych, wydatków na doradztwo podatkowe poniesionych w celu sporządzenia zeznania o wysokości osiągniętych dochodów na tej samej podstawie, co osoba podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

(¹) Dz.U. C 251 z 09.10.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) — Gérald De Cuyper przeciwko Office national de l'emploi

(Sprawa C-406/04) (¹)

(Swobodne przemieszczanie się i pobyt na terytorium Unii Europejskiej — Zasiłek dla bezrobotnych — Wymóg posiadania faktycznego miejsca zamieszkiwania na terytorium krajowym)

(2006/C 224/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gérald De Cuyper

Strona pozwana: Office national de l'emploi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail de Bruxelles — Wykładnia art. 17 WE i 18 WE ustanawiających obywatelstwo Unii — Przepis krajowy uzależniający przyznanie zasiłku dla bezrobotnych od przesłanki posiadania faktycznego miejsca zamieszkania na terytorium krajowym

Sentencja

Swoboda przemieszczania się i pobytu gwarantowana każdemu obywatelowi Unii Europejskiej przez art. 18 WE nie stanowi przeszkody w narzuceniu bezrobotnemu, który ukończył 50 lat i jest zwolniony z obowiązku wykazania gotowości do podjęcia pracy, wymogu posiadania miejsca zamieszkania, takiego jak ten zastosowany w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, jako przesłanki zachowania jego uprawnienia do zasiłku dla bezrobotnych.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Wyrok Trybunału (pełny skład) z dnia 11 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Edith Cresson

(Sprawa C-432/04) (¹)

(Artykuł 213 ust. 2 WE — Artykuł 126 ust. 2 EA — Naruszenie zobowiązań wynikających z funkcji członka Komisji — Pozbawienie prawa do emerytury)

(2006/C 224/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H.-P. Hartvig i J. Currall, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Edith Cresson (przedstawiciele: G. Vander-sanden, L. Levi i M. Hirsch, adwokaci)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, C. Jurgensen i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga w trybie art. 213 ust. 2 akapit trzeci traktatu WE oraz art. 126 ust. 2 akapit drugi traktatu Euratom — Pozbawienie byłego komisarza prawa do emerytury — Naruszenie zobowiązań wynikających z funkcji członka Komisji

Sentencja

- 1) *Édith Cresson naruszyła zobowiązania wynikające z funkcji członka Komisji Europejskiej w rozumieniu art. 213 ust. 2 WE i art. 126 ust. 2 EA w związku z zatrudnieniem i warunkami pracy René Berthelota.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *Komisja Wspólnot Europejskich, Édith Cresson i Republika Francuska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 300 z 04.12.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Mobistar SA przeciwko Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-438/04) (¹)

(Sektor telekomunikacji — Usługa powszechna i prawa użytkowników — Przenoszenie numerów telefonicznych — Koszty założenia w przypadku przeniesienia numeru telefonu komórkowego — Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów — Zorientowanie cen na koszty — Uprawnienia prawodawcze krajowych organów regulacyjnych — Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) — Skuteczna ochrona prawna — Ochrona informacji poufnych)

(2006/C 224/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mobistar SA

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Przy udziale: Belgacom Mobile SA, Base SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — Wykładnia art. 30 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz. U. L 108 str. 51) — Przenoszenie numerów telefonicznych — Zorientowane na koszty ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów i podział kosztów między operatorów — Wykładnia art. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. U. L 108 str. 33) — Prawo odwołania się od decyzji krajowego organu regulacyjnego — Włączenie informacji poufnych do informacji, którymi powinien dysponować organ, do którego wniesiono odwołanie

Sentencja

- 1) *Ceny połączeń wzajemnych związane z zapewnieniem przenoszenia numerów, o których mowa w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), dotyczą kosztów ruchu związanych z przeniesionymi numerami oraz kosztów założenia poniesionych przez operatorów sieci telefonii ruchomej w celu realizacji wniosków o przeniesienie numeru.*
- 2) *Artykuł 30 ust. 2 dyrektywy 2002/22 nie sprzeciwia się przyjęciu środka krajowego, za pomocą którego ustala się określoną metodę obliczania kosztów oraz w którym z góry określa się przy pomocy teoretycznego modelu dotyczącego kosztów maksymalne ceny, których może żądać dotychczasowy operator od nowego operatora tytułem kosztów założenia, jeżeli ceny są ustalane w zależności od kosztów w ten sposób, że nie zniechęca się konsumentów do korzystania z usługi przenoszenia numerów.*
- 3) *Artykuł 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) należy interpretować w ten sposób, że organ powołany do rozpoznania odwołania od decyzji krajowego organu regulacyjnego powinien dysponować wszelkimi informacjami niezbędnymi do zbadania jego zasadności, w tym w razie potrzeby informacjami poufnymi, które organ regulacyjny brał pod uwagę przy wydaniu decyzji będącej przedmiotem odwołania. Jednakże do organu odwoławczego należy zapewnienie zachowania poufności tych informacji, z jednoczesnym poszanowaniem wymogów skutecznej ochrony prawnej i zagwarantowaniem prawa do obrony stron sporu.*

(¹) Dz.U. C 6 z 08.01.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Uroplasty BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Sprawa C-514/04) ⁽¹⁾

(Klasyfikacja taryfowa — Sterylne płatki polidimetylosiloksanu — Elastomer silikonowy — Pojęcie „podstawowej formy” — Produkt leczniczy — Opakowanie — Pojęcie „urządzenia wszczepianego do organizmu”)

(2006/C 224/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uroplasty BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Klasyfikacja taryfowa produktu Implant Macroplastique — Sterylna zawieszina służąca do wstrzykiwania stałych cząstek elastomeru silikonowego w celu leczenia refluksu dróg moczowych (lub refluksu nerkowego)

Sentencja

Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zmienionej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że produkt taki jak polidimetylosiloksan, składający się ze sterylnych płatków, opracowany specjalnie i używany wyłącznie do wszczepiania do organizmu w celu leczenia schorzenia, który w chwili przedstawienia organom celnym pakowany jest w jednokilogramowych torebkach, należy uznać za urządzenie wszczepiane do organizmu, które powinno zostać zaklasyfikowane do pozycji 9021 Nomenklatury Scalonej. Taki produkt, który nie ma na celu zastąpienia organu, ale który ma umożliwić wytworzenie się w wadliwym mięśniu tkanki łącznej, powinien zostać zaklasyfikowany do podpozycji 9021 90 90 Nomenklatury Scalonej.

⁽¹⁾ Dz. U. C 57 z 05.03.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — David Meca-Medina, Igor Majcen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Republika Finlandii

(Sprawa C-519/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Przepisy w zakresie kontroli dopingu przyjęte przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski — Niezgodność ze wspólnotowymi regulacjami konkurencji i swobodnego świadczenia usług — Skarga — Oddalenie)

(2006/C 224/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: David Meca-Medina, Igor Majcen (Przedstawiciele: adwokaci J.-L. Dupont i M.-A. Lucas)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy O. Beynet i A. Bouquet)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Finlandii (Przedstawiciel: T. Pynnä, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 30 września 2004 r. w sprawie T-313/02 Meca-Medina i Majcen przeciwko Komisji, oddalające jako bezzasadny wniosek o uchylenie decyzji o odrzuceniu skargi w wyniku postępowania na podstawie art. 81 i 82 traktatu WE — Przepisy antydopingowe

Sentencja

1. Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 30 września 2004 r. w sprawie T-313/02 Meca-Medina i Majcen przeciwko Komisji zostaje uchylony.
2. Skarga wniesiona do Sądu Pierwszej Instancji, zarejestrowana pod numerem T-313/02, mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 sierpnia 2002 r. odrzucającej skargę złożoną do niej przez D. Meca-Medina i I. Majcena zostaje oddalona.
3. D. Meca-Medina i I. Majcen zostają obciążeni kosztami postępowania w niniejszej instancji, jak również kosztami postępowania przed Sądem.
4. Republika Finlandii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid — Hiszpania) — Sonia Chacón Navas przeciwko Eurest Colectividades SA

(Sprawa C-13/05) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Pojęcie niepełnosprawności)

(2006/C 224/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sonia Chacón Navas

Strona pozwana: Eurest Colectividades SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social de Madrid — Wykładnia dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, str. 16) — Zakres stosowania — Rozwiązanie umowy o pracę z powodu choroby — Choroba i niepełnosprawność

Sentencja

- 1) Osoba, z którą pracodawca rozwiązał umowę o pracę wyłącznie z powodu choroby, nie jest objęta ogólnymi ramami ustanowionymi w celu walki z dyskryminacją ze względu na niepełnosprawność przez dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.
- 2) Zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność, w zakresie rozwiązania umowy o pracę, zawarty w art. 2 ust. 1 i w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78, stoi na przeszkodzie rozwiązaniu umowy o pracę ze względu na niepełnosprawność, które, zważywszy na obowiązek wprowadzania racjonalnych usprawnień dla osób niepełnosprawnych, nie jest uzasadnione tym, że dana osoba nie jest kompetentna ani zdolna bądź nie pozostaje w dyspozycji do wykonywania najważniejszych czynności na danym stanowisku.
- 3) Nie można uznać choroby jako takiej za dodatkową przyczynę, ze względu na które dyrektywa 2000/78 zakazuje wszelkiej dyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 19.03.2005 r.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — Anagram International Inc. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Sprawa C-14/05) ⁽¹⁾

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura Scalona — Klasyfikacja taryfowa — Balony napełniane gazem)

(2006/C 224/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anagram International Inc.

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 442/2000 z dnia 25 lutego 2000 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz. U. L 54, str. 33) — Ważność — Klasyfikacja taryfowa balonów — Ogólne reguły interpretacji nomenklatury scalonej nr 1 i 6 — Pozycja 9505 90 00 i pozycja 9503 90 32

Sentencja

- 1) Badanie pytania drugiego nie ujawniło elementów mogących wpłynąć na ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 442/2000 z dnia 25 lutego 2000 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej z uwagi na to, że towary określone w pkt 3 tabeli zawartej w załączniku do tego rozporządzenia są zaklasyfikowane do podpozycji 9503 90 32 Nomenklatury Scalonej Wspólnej Taryfy Celnej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r.
- 2) Klasyfikacja ustalona przez Komisję w rozporządzeniu nr 442/2000, w odniesieniu do towaru opisanego w pkt 3 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia, znajduje zastosowanie w drodze analogii do napełnianych gazem balonów ze spajanej folii aluminiowanej z tworzywa sztucznego, w których folia z tworzywa sztucznego stanowi wewnętrzną powłokę balonu.

⁽¹⁾ Dz. U. C 82 z 02.04.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Maija T. I. Nikula

(Sprawa C-50/05) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa — Obliczanie składek — Rozporządzenie nr 1408/71 — Prawo państwa członkowskiego do włączenia emerytur lub rent wypłaconych przez instytucję innego państwa członkowskiego do podstawy wymiaru składek — Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw członkowskich)

(2006/C 224/17)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maija T. I. Nikula

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1) — Składki na ubezpieczenie chorobowe i w razie macierzyństwa opłacane przez emeryta lub rencistę, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw członkowskich i który zamieszkuje na terytorium jednego z tych państw członkowskich będąc uprawnionym wyłącznie do świadczeń od instytucji tego państwa członkowskiego — Uwzględnienie dla celów obliczenia składek emerytur i rent wypłaconych przez inne państwo członkowskie

Sentencja

1) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. nie stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe w państwie członkowskim miejsca zamieszkania emeryta wypłaconych przez instytucję tego państwa członkowskiego, właściwego w zakresie udzielania świadczeń na podstawie art. 27 tego rozporządzenia, do podstawy tej włączone, były poza emeryturami pobieranymi w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, emerytury wypłacane przez instytucję innego państwa członkow-

skiego, o ile wspomniane składki nie przewyższają wysokości emerytury wypłacanej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.

2) Jednakże art. 39 WE stoi na przeszkodzie uwzględnianiu emerytur otrzymanych z instytucji innego państwa członkowskiego, jeśli składki zostały już opłacone w tym drugim państwie członkowskim od dochodów osiągniętych z pracy w tym ostatnim państwie członkowskim. Do zainteresowanych należy wykazanie, że takie wcześniejsze składki zostały opłacone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.04.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-61/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/100/EWG — Prawo autorskie — Wyłączne prawo zezwalania lub zakazywania najmu i użyczenia — Niewłaściwa transpozycja)

(2006/C 224/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciele: L. Fernandes i N. Gonçalves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i art. 4 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, str. 61)

Sentencja

1) — Ustanawiając w prawie krajowym prawo najmu na rzecz producentów wideogramów Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej zmienionej po raz ostatni dyrektywą 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

— Stwarzając niejasność w ustawodawstwie krajowym co do tożsamości zobowiązanego z tytułu zapłaty wynagrodzenia należnego wykonawcom z racji przeniesienia ich prawa najmu Republika Portugalska naruszyła art. 4 w związku z art. 2 ust. 5 i 7 dyrektywy 92/100 zmienionej dyrektywą 2001/29/WE.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Freiburg — Niemcy) — Bernd Voigt przeciwko Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten

(Sprawa C-83/05) (¹)

(Urzeczywistnianie rynku wewnętrznego — Zbliżenie ustawodawstw — Pojazdy silnikowe — Procedura wspólnotowej homologacji typu — Dyrektywa 70/156/EWG — Zakres — Klasyfikacja ze względu na charakterystykę techniczną typów pojazdów — Wpływ przepisów krajowych dotyczących warunków ruchu drogowego na klasyfikację pojazdów)

(2006/C 224/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Freiburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bernd Voigt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Amtsgericht Freiburg — Wykładnia dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 42, str. 1) w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. (Dz.U. L 225, str. 1) — Rejestracja przez Państwo Członkowskie pojazdu w klasie M 1 (samochód osobowy) posiadającego wspólnotową homologację typu — Uprawnienie organów krajowych do ukarania kierowcy takiego pojazdu za pewne, przewidziane w prawie o ruchu drogowym wykroczenia dotyczące pojazdów ciężarowych — Ograniczenie prędkości na autostradzie obowiązujące jedynie w przypadku pojazdów ciężarowych

Sentencja

Dyrektywę Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep zmienioną przez dyrektywę Rady 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, zgodnie z którym pojazd taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym jest objęty przepisami krajowymi dotyczącymi dopuszczalnej prędkości, mającymi zastosowanie do samochodów ciężarowych, a nie odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie do samochodów osobowych, pomimo że pojazd ten został zarejestrowany jako samochód osobowy na podstawie wspólnotowej homologacji typu udzielonej w zastosowaniu tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) — United Utilities plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-89/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. f) — Zwolnienie gier hazardowych — Zakres zastosowania — Działalność „call centre”)

(2006/C 224/20)

Język postępowania: angielski

Oznaczenie Sądu krajowego:

House of Lords

Strony postępowania przed sądem krajowym:

Strona wnosząca odwołanie: Unitek Utilites plc

Strona pozwana: Commissioners of Customs & Excise

Przedmiot:

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie zakładów, loterii i innych rodzajów hazardu — Zastosowanie do usług świadczonych przez spółkę trzecią przyjmującą zakłady zawierane przez telefon w imieniu i na rachunek innej spółki

Sentencja:

Artykuł 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, powinien być interpretowany w ten sposób, że świadczenie usług „call centre” na rzecz organizatora zakładów zawieranych przez telefon, które obejmuje przyjmowanie zakładów w imieniu organizatora przez pracowników podmiotu świadczącego te usługi, nie stanowi umowy zakładu w rozumieniu tego przepisu, a tym samym nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie zwolnieniem z podatku VAT.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Reisch Montage AG przeciwko Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

(Sprawa C-103/05) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1) — Kilku pozwanych — Powództwo wniesione w państwie członkowskim przeciwko upadłemu mającemu miejsce zamieszkania w tym państwie oraz współpozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Niedopuszczalność powództwa przeciwko upadłemu — Jurysdykcja sądu, do którego wniesiono powództwo, w stosunku do współpozwanego)

(2006/C 224/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reisch Montage AG

Strona pozwana: Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, str. 1) — Kilku pozwanych — Powództwo wniesione

w państwie członkowskim przeciwko osobie mającej miejsce zamieszkania w tym państwie oraz współpozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Niedopuszczalność powództwa przeciwko tej osobie z powodu upadłości — Jurysdykcja sądu, do którego wniesiono powództwo, w stosunku do współpozwanego

Sentencja

Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takim, jak w sprawie przed sądem krajowym, przepis ten może być powoływany w ramach powództwa wniesionego w państwie członkowskim przeciwko pozwanemu mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w tym państwie oraz przeciwko współpozwanemu mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, nawet gdy powództwo to od chwili jego wniesienia jest niedopuszczalne w stosunku do pierwszego pozwanego na mocy uregulowania krajowego

(¹) Dz.U. C 132 z 28.05.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-191/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar specjalnej ochrony — Zmiany nieznanujące podstaw naukowych)

(2006/C 224/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Naruszenie art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) - Obszar specjalnej ochrony - Zmiany nieznanujące podstaw naukowych

Sentencja

- 1) Zmieniając granice specjalnego obszaru ochrony „Moura, Mourão, Barrancos” i wyłączając tym samym obszary stanowiące schronienie dla gatunków dzikiego ptactwa, których ochrona leżała u podstaw wyznaczenia granic tego specjalnego obszaru ochrony, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sissi Rossi Srl

(Sprawa C-214/05 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy „SISSI ROSSI” — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI” — Argumenty przedstawione po raz pierwszy na rozprawie — Wnioski dowodowe*)

(2006/C 224/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sergio Rossi SpA (Przedstawiciel: adwokat A. Ruò)

Uczestnik postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: O. Montalto i P. Bullock, pełnomocnicy)

Interwenient wspierający stronę pozwaną w postępowaniu odwoławczym: Sissi Rossi Srl, z siedzibą w Castenaso di Villanova (Włochy) (Przedstawiciel: adwokat S. Vereá)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) — Oddalenie wniesionej przez właściciela krajowego i międzynarodowego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI”, zarejestrowanego dla towarów z klasy 25 skargi o stwierdzenie nieważności decyzji R 569/2002-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 28

lutego 2003 r. uchylającej decyzję Wydziału Sprzeciwów odmawiającą, odmawiającą rejestracji wspólnotowego słownego znaku towarowego „SISSI ROSSI” dla towarów z klas 14, 15, 5 i 26

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sergio Rossi SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Cour — Irlandia) — Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja przeciwko Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-221/05) (¹)

(*Dyrektywa 85/433/EWG — Wzajemne uznawanie dyplomów — Farmaceuci — Uznawanie dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich*)

(2006/C 224/24)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja

Strona pozwana: Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Cour — Wykładnia art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.U. L 253, p. 37) — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich w odniesieniu do uznawania dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach

Sentencja

Artykuł 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które stosuje się tylko do minimalnego wymogu uznawania dyplomów, przewidzianego przez tę dyrektywę, nie korzysta z żadnego uznania przez nią nadaną.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali oraz Regione Veneto

(Sprawa C-231/04) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry dotycząca wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ochrona na terenie Wspólnoty nazwy związanej z niektórymi winami pochodzącymi z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana pism — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („psr.”), w okresie przejściowym upływającym w dniu 31 marca 2007 r. — Wyłączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności)

(2006/C 224/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ważność umowy WE-Węgry z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ważność wymiany pism między stronami umowy, w wyniku której ustanowiono zakaz używania nazwy „Tocai” we Włoszech począwszy od roku 2007

Sentencja

- 1) Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Węgierską z drugiej strony [tłumaczenie nieoficjalne] zawarty i zatwierdzony w imieniu Wspólnoty decyzją Rady i Komisji 93/742/Euratom, EWWiS, WE z dnia 13 grudnia 1993 r. nie stanowi podstawy prawnej decyzji Rady 93/724/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie zawarcia między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską umowy dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win [tłumaczenie nieoficjalne].
- 2) Artykuł 133 WE przywołany w preambule decyzji 93/724 stanowi właściwą podstawę prawną zawarcia przez samą Wspólnotę umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win.
- 3) Zakaz używania we Włoszech nazwy „Tocai” po 31 marca 2007 r., wynikający z wymiany pism w sprawie art. 4 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, nie jest sprzeczny z uregulowaniem homonimiczności oznaczeń zawartym w art. 4 ust. 5 tej umowy.
- 4) Wspólna deklaracja dotycząca art. 4 ust. 5 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, w zakresie, w jakim wskazuje w pierwszym akapicie, że odnośnie art. 4 ust. 5 lit. a) tej umowy Umawiające się Strony stwierdzają, iż w czasie trwania negocjacji nie był im znany żaden przypadek, do którego wskazany przepis mógłby mieć zastosowanie, nie stanowi oczywiście błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych
- 5) Artykuły 22-24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawartego w załączniku I C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty w odniesieniu do kwestii należących do jej kompetencji decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., należy rozumieć w ten sposób, że w takim przypadku, jak ten w sporze głównym — gdy oznaczenie geograficzne państwa trzeciego i oznaczenie pochodzące od nazwy odmiany winorośli, używane dla oznaczania i prezentacji określonych wyprodukowanych z niej win wspólnotowych, są homonimiczne — przepisy te nie zawierają wymogu umożliwienia dalszego używania tego oznaczenia, również wtedy, gdy w przeszłości było ono używane przez odnośnych producentów w dobrej wierze lub przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. i kraj, region lub miejsce pochodzenia objętego ochroną wina są w nim określone w sposób na tyle jednoznaczny, że konsument nie może zostać wprowadzony w błąd.

6) Nie narusza prawa własności skierowany do właściwych producentów z regionu Friuli-Wenecja Julijska (Włochy) zakaz używania słowa „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” dla oznaczania i prezentacji określonych włoskich win gatunkowych produkowanych w określonym regionie po upływie w dniu 31 marca 2007 r. okresu przejściowego, który to zakaz wynika z wymiany pism w sprawie art. 4 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — pism do tej umowy załączonych, lecz niestanowiących jej części.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Postanowienie trybunału (piąta izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Napoli i Commissione tributaria regionale di Firenze — Włochy) — Casa di cura privata Salus SpA przeciwko Agenzia Entrate Ufficio di Napoli 4

(Sprawy połączone C-18/05 i C-155/05) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. c) — Zwolnienia — Dostawa towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku, w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia)

(2006/C 224/26)

Język postępowania: włoski

Sądy krajowe

Commissione tributaria provinciale di Napoli, Commissione tributaria regionale di Firenze

Strony w postępowaniach przed sądem krajowym

Strony skarżące: Casa di cura privata Salus SpA (C-18/05), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Firenze 1 (C-155/05)

Strony pozwane: Agenzia Entrate Ufficio di Napoli 4 (C-18/05), Villa Maria Beatrice Hospital Srl (C-155/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Napoli — Wykładnia pierwszej części art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy VAT — Zwolnienia dostaw towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku lub w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia — Bezpośrednie stosowanie

Sentencja

Wykładni pierwszej części art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków

obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy dokonywać w ten sposób, że przewidziane w niej zwolnienie od podatku dotyczy jedynie odsprzedaży towarów nabytych wcześniej przez podatnika dla potrzeb działalności zwolnionej od podatku na mocy tego przepisu, o ile nie przysługiwało mu prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego przy pierwotnym nabyciu tych towarów.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005
Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Postanowienie Trybunału z dnia 13 czerwca 2006 r. — Ornella Mancini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-172/05 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Stanowisko lekarza konsultanta — Ogłoszenie o naborze — Analiza porównawcza zasług — Skład komisji ds. naboru — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2006/C 224/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ornella Mancini (Przedstawiciele: E. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy oraz B. Wägenbaur, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 3 lutego 2005 r. w sprawie Mancini przeciwko Komisji (sprawa T-137/03), w którym to Sąd oddalił skargę, której przedmiotem było żądanie uchylecia decyzji Komisji nieuwzględniającej kandydatury wnoszącego odwołanie na stanowisko lekarza konsultanta przy „Służbie medycznej w Brukseli”, a także decyzji o powołaniu na to stanowisko innego kandydata, oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna i w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Koszty postępowania ponosi skarżący.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Postanowienie Trybunału z dnia (szósta izba) z dnia 1 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy) — V.O.F. Dressuurstal Jespers przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de rijksbelastingdienst

(Sprawa C-233/05) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Wykonanie dzieła — Pojęcie „towaru wytworzonego” — Koń poddany ujeżdżaniu i trenin-gowi — Obowiązek podatkowy)

(2006/C 224/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: V.O.F. Dressuurstal Jespers

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda van de rijksbelastingdienst

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Wykładnia art. 5 ust. 7 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1) — Niewyszkolony koń poddany treningowi i ujeżdżaniu w określonym celu — Wyszkolony koń wierzchowy, zdolny do wykorzystania, w następstwie specyficznego treningu i ujeżdżania do uczestniczenia w zawodach jeździeckich wyższej rangi — W obu tych przypadkach: wytworzenie nowego towaru? — Znaczenie obiektywnie mierzalnej zmiany konia i zrealizowanie celu — Płatności podatku na podstawie okresowych deklaracji

Sentencja

1) Artykuł 5 ust. 5 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 94/76/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. poprzez wprowadzenie środków przejściowych stosowanych w zakresie podatku od wartości dodanej, w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie dochodzi do wykonania dzieła, jeśli koń jest trenowany celem uczynienia go zdolnym do wykorzystania jako koń wierzchowy lub do ujeżdżania oraz do uczestniczenia w zawodach jeździeckich, a koń taki nie może zostać w takich okolicznościach uznany za towar wytworzony.

2) Obowiązek podatkowy w podatku od wartości dodanej należy od kwoty otrzymywanej okresowo, jako wynagrodzenie za świadczenie usług, jakimi jest trening i ujeżdżanie koni, należy określać na zasadach przewidzianych w art. 10 ust. 2 szóstej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 20.8.2005

Postanowienie Trybunału z dnia 3 czerwca 2005 r. (czwarta izba) (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy) — G.M. van de Coevering przeciwko Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

(Sprawa C-242/05) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Swoboda świadczenia usług — Wynajem pojazdu samochodowego w państwie członkowskim innym aniżeli państwo miejsca zamieszkania lub siedziby — Podatek od niezarejestrowanych pojazdów, które zostały jednak udostępnione rezydentom — Przepisy dotyczące poboru)

(2006/C 224/29)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G.M. van de Coevering

Strona pozwana: Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Wykładnia artykułów 49–55 WE — Ustawodawstwo krajowe przewidujące nałożenie podatku od pojazdów zarejestrowanych na tym obszarze oraz od pojazdów, które nie zostały zarejestrowane, lecz które udostępniono osobom zamieszkującym w tym państwie członkowskim — Pojazd samochodowy wynajęty w innym państwie członkowskim przez osobę zamieszkującą w państwie, w którym nałożono kwotę podatku — Nałożenie całkowitej kwoty podatku bez uwzględnienia okresu wynajmu pojazdu lub używania go na terytorium tego państwa

Sentencja

Artykuły 49–55 WE sprzeciwiają się temu, aby ustawodawstwo krajowe państwa członkowskiego, będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, nakładało na osobę fizyczną zamieszkiującą w tym państwie członkowskim, wynajmującą pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim, przy pierwszym użyciu tego pojazdu na drogach publicznych w Niderlandach, obowiązek zapłaty pełnej kwoty podatku od rejestracji, nie uwzględniając przy tym okresu używania tych dróg i nie umożliwiając tej osobie skorzystania z jakiegokolwiek zwolnienia z opodatkowania lub zwrotu, w przypadku gdy zasadniczo pojazd ten nie jest ani przeznaczony do stałego używania w pierwszym państwie członkowskim ani też nie jest rzeczywiście w ten sposób używany.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — Plus Warenhandelsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa C-324/05 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie znaku towarowego o charakterze mieszanym, słowno - graficznego, zawierającego element słowny „Turkish Power” — Sprzeciw uprawnionego ze słownego znaku towarowego POWER — Odrzucenie sprzeciwu — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2006/C 224/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH. (Przedstawiciel: adwokat B. Piepenbrink)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 Plus Warenhandelsgesellschaft mbH przeciwko OHIM — Joachim Bälz i Fiedmar Hitler, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM, na mocy której nie uwzględniono odwołania wniesionego przez stronę wnoszącą odwołanie, uprawnionego ze znaku towarowego „POWER”, od decyzji Wydziału Sprzeciwów, odrzucającej sprzeciw wniesiony wobec wniosku o rejestrację graficznego znaku towarowego „TURKISH POWER” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków towarowych

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Plus Warenhandelsgesellschaft mbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 13 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan — Francja) — Ameer Echouikh przeciwko Secrétaire d'Etat aux anciens combattants

(Sprawa C-336/05) (¹)

(Artykuł 104 § 3 zdanie pierwsze regulaminu — Układ eurośródziemnomorski WE-Maroko — Artykuł 65 — Zasada niedyskryminacji w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Renta wojskowa z tytułu niezdolności do pracy)

(2006/C 224/31)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ameer Echouikh

Strona pozwana: Secrétaire d'Etat aux anciens combattants

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal départemental des pensions militaires du Morbihan — Wykładnia art. 64 i 65 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Maroka z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 26 lutego 1996 r. (Dz.U. L 70, str. 2), art. 40–42 Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Maroka sporządzonej w Rabacie w dniu 27 kwietnia 1976 r. (Dz.U. L 264, str. 1), jak również ogólnej zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową gwarantowanej przez art. 12 traktatu WE i art. 14 EKPC — Skutek bezpośredni — Pojęcia „pracownika”, „wynagrodzenia” oraz „świadczenia z zabezpieczenia społecznego” — Przepisy prawa krajowego odmawiające obywatelowi marokańskiemu, który służył pod rozkazami i pod sztandarami państwa członkowskiego renty wojskowej z tytułu niezdolności do pracy

Sentencja

Wykładni art. 65 ust. 1 akapit pierwszy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Maroka z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 26 lutego 1996 r. i zatwierdzonego w imieniu Wspólnot decyzją 2000/204/WE, EWWiS Rady i Komisji z dnia 24 stycznia 2000 r., należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przyjmujące państwo członkowskie mogło odmówić obywatelowi marokańskiemu, który służył w wojsku tego państwa i zamieszkuje na jego terytorium, prawa do renty wojskowej z tytułu niezdolności do pracy wyłącznie z tego powodu, że zainteresowany posiada obywatelstwo marokańskie.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.

Postanowienie Trybunału z dnia 13 lipca 2006 r. Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-338/05 P) (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 — Przepisy regulujące partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasady dotyczące ich finansowania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzut niedopuszczalności — Akt zaskarżalny — Legitymacja procesowa — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2006/C 224/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Front national, Marie-France Stirbois, Bruno Gollnisch, Carl Lang, Jean-Claude Martinez, Philip Claeys, Koen Dillen, Mario Borghezio (przedstawiciel: adwokat W. de Saint Just)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Krück, N. Lorenz i D. Moore, pełnomocnicy; Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Díez Parra i M. Sims-Robertson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 11 lipca 2005 r. w sprawie T-17/04 Front national i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie odrzu-

cającego jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania (Dz.U. L 297, str. 1)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Wnoszący odwołanie zostają obciążeni kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 315 z 10.12.2005.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 maja 2006 r. — Medion AG przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-208/06)

(2006/C 224/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Medion AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Pytanie prejudycjalne

Czy camcorder, nie posiadający w momencie przywozu (¹) funkcji nagrywania sygnału wideo ze źródła zewnętrznego należy sklasyfikować do podpozycji CN 8525 40 99, jeżeli w drodze naciśnięcia określonych przycisków możliwe jest późniejsze przystosowanie portu wideo jako wejścia wideo, chociaż producent i sprzedawca nie wskazują na istnienie tej możliwości, ani jej nie popierają?

(¹) Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 maja 2006 r. — Canon Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Krefeld

(Sprawa C-209/06)

(2006/C 224/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Canon Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Pytania prejudycjalne

Czy camcorder, nie posiadający w momencie przywozu funkcji nagrywania sygnału wideo ze źródła zewnętrznego należy sklasyfikować do podpozycji CN 8525 40 99, jeżeli w drodze użycia określonego oprogramowania możliwe jest późniejsze przystosowanie portu wideo jako wejścia wideo, chociaż producent i sprzedawca nie wskazują na istnienie tej możliwości, ani jej nie popierają ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2006 r. — Theodor Jäger przeciwko Finanzamt Kusel-Landstuhl

(Sprawa C-256/06)

(2006/C 224/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy:

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona skarżąca: Theodor Jäger

Strona pozwana: Finanzamt Kusel-Landstuhl

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodnym z art. 73 B ust. 1 traktatu WE (obecnie art. 56 ust. 1 WE), że, dla potrzeb podatku od spadków:

- wartość położonego w innym państwie członkowskim (zagranicznego) majątku rolniczego i leśnego określa się według jego wartości rynkowej, podczas gdy w odniesieniu do krajowego majątku rolniczego i leśnego stosowane są specjalne procedury wyceny, w wyniku których wartość tego krajowego majątku jest przeciętnie ustalana jako odpowiadająca 10 % wartości rynkowej, a
- spadek mający za przedmiot krajowy majątek rolniczy i leśny nie podlega, do wysokości pewnej wolnej od opodatkowania kwoty, wycenie, a w odniesieniu do pozostałej wartości jest wyceniany tylko do wysokości 60 %,

jeśli, w przypadku spadkobiercy, który dziedziczy spadek mający za przedmiot krajowy i zagraniczny majątek rolniczy i leśny, prowadzi to do sytuacji, że, w odniesieniu do spadkobiercy majątku krajowego, z powodu położenia majątku rolniczego i leśnego za granicą, stosowana jest wyższa stawka podatku od spadków, niż miałyby to miejsce w przypadku położenia majątku rolniczego i leśnego na terenie danego państwa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 30 marca 2006 r. — Carboni e derivati Srl przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

(Sprawa C-263/06)

(2006/C 224/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carboni e derivati Srl

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Pytania prejudycjalne

Czy organ celny, zgodnie z zasadami wspólnotowego prawa celnego, może w celu zastosowania cła antydumpingowego, takiego jak ustanowione w decyzji Komisji nr 67/94/EWWiS⁽¹⁾, uwzględnić cenę sprzedaży towarów, która nastąpiła przed sprzedażą, na podstawie której dokonano zgłoszenia w urzędzie celnym, jeżeli kupującym jest przedsiębiorca wspólnotowy lub sprzedaż została dokonana w celu przywozu do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz. U. L 32, str. 44

opieki i wzajemnej odpowiedzialności tak jak małżonkowie, są niezgodne z art. 1 w związku z art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/78/WE?

- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzących na powyższe pytania: Czy dyskryminacja ze względu na orientację seksualną jest dopuszczalna na podstawie motywu 22 dyrektywy 2000/78/WE?
- 5) Czy renta po zmarłym na podstawie orzecznictwa w sprawie Barber (sprawa C-262/88) powinna być ograniczona do okresu od dnia 17 maja 1990 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München (Niemcy) w dniu 20 czerwca 2006 r. — Tadao Maruko przeciwko Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

(Sprawa C-267/06)

(2006/C 224/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tadao Maruko

Strona pozwana: Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy branżowy obowiązkowy system emerytalny — taki jak w niniejszym przypadku system zarządzany przez Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen — stanowi system podobny do systemu publicznego w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy?
- 2) Czy pojęcie wynagrodzenia w rozumieniu art. 3 ust. 1 litera c) dyrektywy 2000/78/WE obejmuje świadczenia wypłacane po zmarłym w formie zasiłku dla wdów lub wdowców przez branżowy zakład obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnych?
- 3) Czy przepisy statutowe dodatkowego systemu emerytalnego takiego rodzaju jak w niniejszym przypadku, zgodnie z którymi zarejestrowanemu partnerowi po śmierci jego partnera nie przysługuje renta po zmarłym tak jak małżonkom, chociaż żyje on również w zawartej dożywotnio wspólnocie

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 22 czerwca 2006 r. — Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG przeciwko Finanzamt Malchin

(Sprawa C-271/06)

(2006/C 224/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof, Monachium (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

Strona pozwana: Finanzamt Malchin

Pytanie prejudycjalne

Czy regulacje prawa wspólnotowego dotyczące zwolnienia od podatku wywozu towarów do państwa trzeciego sprzeciwiają się przyznaniu przez państwo członkowskie zwolnienia od podatku ze względów słuszności, gdy przesłanki zwolnienia nie zostały spełnione, jednakże podatnik nie mógł o tym wiedzieć nawet przy zachowaniu staranności sumiennego kupca⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du Travail de Verviers (Belgia) w dniu 26 czerwca 2006 r. — Mamate El Youssfi przeciwko Office national des pensions

(Sprawa C-276/06)

(2006/C 224/39)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du Travail de Verviers

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mamate El Youssfi.

Strona pozwana: Office national des pensions.

Pytanie prejudycjalne

Czy odmowa przyznania Garantie légale d'un Revenu Aux Personnes Agées ze względu na to, że skarżąca

- nie jest objęta zakresem rozporządzenia Rady Wspólnot Europejskich 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. ⁽¹⁾,
- nie jest uznana za bezpaństwowca lub uchodźcę,
- nie jest obywatelką państwa, z którym Belgia zawarła na zasadzie wzajemności porozumienie w zakresie gwarancji dochodu lub uznała de facto wzajemność,
- nie jest osobą, której przysługuje prawo do emerytury lub renty rodzinnej w belgijskim systemie [zabezpieczeń społecznych],

nie wynika

- ze zbyt restrykcyjnej interpretacji rozporządzenia WE nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽²⁾ (zastępującego rozporządzenie EWG nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r.), w szczególności w świetle art. 14 EKPC, art. 1 Protokołu nr 1 do tej konwencji lub rozporządzenia EWG nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. ⁽³⁾, lub
- z interpretacji wspomnianego rozporządzenia WE nr 883/2004 niezgodnej z Umową o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Maroka, podpisaną w Rabacie 27 kwietnia 1976 r., zatwierdzoną w

imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady EWG nr 2211/78 z dnia 26 września 1978 r. (Dz.U. L 264, str. 1) ⁽⁴⁾?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2)
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, str. 1)
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzające przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (Dz.U. L 124, str. 1)
- (⁴) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2211/78 z dnia 26 września 1978 r. dotyczące zawarcia Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Maroka (Dz.U. L 264, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 27 czerwca 2006 r. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato przeciwko Ente Tabacchi Italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

(Sprawa C-280/06)

(2006/C 224/40)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Ente Tabacchi Italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryterium powinno zostać zastosowane — w świetle art. 81 i nast. traktatu oraz ogólnych zasad prawa wspólnotowego — w celu ustalenia przedsiębiorstwa, które należy ukarać na podstawie przepisów o ochronie konkurencji, w sytuacji gdy na ostatnim etapie sankcjonowanego w całości zachowania działało przedsiębiorstwo, które zastąpiło przedsiębiorstwo pierwotne w rozpatrywanym sektorze gospodarczym, a podmiot pierwotny — który nie uległ rozwiązaniu — zaprzestał działalności gospodarczej, przynajmniej w sektorze, którego dotyczą sankcje?

2) Czy w toku ustalania podmiotu podlegającego ukaraniu, do organów właściwych do stosowania przepisów o ochronie konkurencji, należy dyskrecyjna ocena występowania okoliczności uzasadniających obciążenie następcy gospodarczego odpowiedzialnością za naruszenia reguł ochrony konkurencji, których dopuścił się podmiot pierwotny — również w sytuacji, gdy ten ostatni w dniu wydania orzeczenia wciąż istnieje — celem zapewnienia skuteczności przepisów o ochronie konkurencji w sytuacji zmian struktury prawnej przedsiębiorstw?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 28 czerwca 2006 r. — Hans-Dieter i Hedwig Jundt przeciwko Finanzamt Offenburg

(Sprawa C-281/06)

(2006/C 224/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans-Dieter i Hedwig Jundt

Strona pozwana: Finanzamt Offenburg.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 59 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecnie art. 49 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) należy interpretować w ten sposób, że zakresem ochrony tego przepisu jest także objęta uboczna działalność zawodowa w charakterze wykładowcy wykonywana w ramach służby lub na zlecenie osoby prawnej prawa publicznego (uniwersytetu), gdy za tę quasi honorową działalność otrzymywany jest jedynie zwrot związanych z nią wydatków?

2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na to pytanie, czy ograniczenie swobody świadczenia usług polegające na tym, że ulgi podatkowe dotyczą jedynie takich zwrotów, które są dokonywane przez krajowe osoby prawne prawa publicznego (tu § 3 pkt 26 Einkommensteuergesetz), jest uzasadnione tym, że ulga podatkowa przyznana przez państwo jest dozwolona jedynie w przypadku działalności na rzecz krajowej osoby prawnej prawa publicznego?

3) W przypadku negatywnej odpowiedzi na drugie pytanie, czy art. 126 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (obecnie art. 149 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) należy interpretować w ten sposób, że przepis prawa podatkowego, który stanowi część organizacji systemu edukacji (tak jak w niniejszym przypadku § 3 pkt 26 Einkommensteuergesetz) jest dozwolony w związku

z nadal istniejącą w tej dziedzinie odpowiedzialnością państw członkowskich?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 3 lipca 2006 r. — Telecom Italia SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(Sprawa C-296/06)

(2006/C 224/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telecom Italia SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 ust. 3 ustawy nr 448/1998 w związku z art. 4 ust. 9 ustawy nr 249/1997 jest zgodny z art. 11, 22 i 25 dyrektywy 97/13/WE (!)?

(!) Dz.U. L 117, str. 15

Odwołanie wniesione w dniu 13 lipca 2006 r. przez Eurohypo AG od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-304/06 P)

(2006/C 224/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Eurohypo AG (Przedstawiciele: C. Rohnke i M. Kloth, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04,
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie R 829/2002-4,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie uzasadnia odwołanie od wyżej wskazanego wyroku Sądu w następujący sposób:

Sąd nie uwzględnił wymogów dotyczących badania stanu faktycznego z urzędu na podstawie art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94. Zgodnie z orzecnictwem badanie stanu faktycznego przez urząd właściwy do spraw znaków towarowych musi być rygorystyczne i wyczerpujące, by zgodnie z zasadami pewności prawa i dobrej administracji uniknąć bezzasadnych rejestracji znaków towarowych czy też bezzasadnych zarzutów wobec znaków towarowych mających charakter rejestracyjnych. Ustalenia Urzędu muszą być na tyle szczegółowe, by mógł on na ich podstawie z pewnością stwierdzić, czy zachodzą podstawy odmowy rejestracji określone w art. 7 rozporządzenia nr 40/94. Jednakże ani w wyroku, ani we wcześniejszych decyzjach Urzędu nie zawarto ustaleń o charakterze faktycznym dotyczących rzekomego opisowego charakteru „EUROHYPO”. Zawarte w tych dokumentach ustalenia ograniczały się raczej do możliwych opisowych znaczeń poszczególnych części „EURO” i „HYPO”. Brak było innych stwierdzeń o charakterze faktycznym odnoszących się do całego oznaczenia „EUROHYPO”.

Sąd w błędny sposób dokonał wykładni wymogu charakteru odróżniającego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i niesłusznie odmówił rejestracji zgłoszonego znaku towarowego. W przypadku znaku towarowego składającego się ze słów ewentualny charakter odróżniający może wprawdzie zostać przeanalizowany dla każdego z zawartych w nim pojęć lub części odrębnie, jednak w każdym razie winien on zależeć od badania całości, które części te tworzą. Nawet jeśli prawdą jest, że każda z tych części składowych odrębnie nie ma charakteru odróżniającego, to nie wyklucza to, że ich kombinacja może wykazywać charakter odróżniający. W niniejszym przypadku Urząd ograniczył się w wydanej w postępowaniu odwoławczym decyzji do stwierdzenia, że części „EURO” i „HYPO” są opisowe, a całe to określenie nie wywiera całościowego wrażenia wykraczającego poza zwykłą sumę tych elementów, bez wskazania, w jakim zakresie zestawienie słów EUROHYPO jako całość nie może odróżniać usług wnoszącej odwołanie od usług innych przedsiębiorstw.

Następnie wyrok Sądu opiera się na zastosowaniu kryterium, zgodnie z którym zdolność rejestracyjna znaku towarowego składającego się z opisowych części może zostać przyznana, jeśli zestawione słowo weszło do języka potocznego i uzyskało w nim własne znaczenie, przy czym należy jeszcze zbadać, czy samo to słowo nie jest opisowe. Kryterium to jest istotne w ramach stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 w przypadku ewentualnej konieczności pozostawienia oznaczenia do swobodnego używania przez wszystkich, natomiast nie służy ono dokonaniu wykładni art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia celem ustalenia istnienia charakteru odróżniającego. Poprzez zawarcie tego właściwego dla art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 kryterium w uzasadnieniu niekorzystnego rozstrzygnięcia Sąd dokonał błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-305/06)**

(2006/C 224/44)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i K. Simonsson)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że uniemożliwiając przewoźnikowi drogowemu korzystanie z odpowiedniego i najbliższego kolejowego dworca przeładunkowego oraz wykonywanie — w ramach transportu kombinowanego pomiędzy państwami członkowskimi — końcowych przewozów drogowych stanowiących integralną część transportu kombinowanego, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 i 4 dyrektywy Rady nr 92/106/EWG⁽¹⁾ z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych przepisów dla niektórych rodzajów transportu kombinowanego towarów pomiędzy państwami członkowskimi,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Działania władz greckich polegające na ochronie sektora gospodarki krajowej, którym w niniejszej sprawie jest handlowy transport drogowy w północnej Grecji, w żadnym razie nie uzasadniają przeszkody dla prowadzenia przewidzianej w przepisach prawa działalności gospodarczej, takiej jak transport kombinowany w rozumieniu dyrektywy 92/106/EWG, która na mocy art. 2 tej dyrektywy powinna być stosowana począwszy od dnia 1 lipca 1993 r.

(¹) Dz.U. L 368 z 17.12.1992, str. 38.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-307/06)

(2006/C 224/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Kreuzschitz i I. Kauffman-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyznając w oparciu o ustawodawstwo krajowe — a w szczególności ustawę federalną dotyczącą zasiłku na kształcenie — ten zasiłek pracownikom najemnym mającym miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim tylko wtedy gdy wymiar ich pracy przekracza minimalny wymiar, przy czym tylko pracownicy przygraniczni poddani są takiemu wymogowi, Republika Federalna Niemiec naruszyła art. 39 WE oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 (¹);
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 pracownik będący obywatelem jednego z państw członkowskich korzysta na terytorium innego państwa członkowskiego z takich samych przywilejów socjalnych i podatkowych jak pracownicy krajowi.

Stosownie do § 1 ust. 7 ustawy federalnej dotyczącej zasiłku na kształcenie, zasiłek ten jest przyznawany w Republice Federalnej Niemiec pracownikom najemnym mającym miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim tylko i

wyłącznie wtedy, gdy wymiar ich pracy przekracza wymiar minimalny. Tylko pracownicy przygraniczni podlegają temu wymogowi, pracowników mających miejsce zamieszkania w Niemczech uregulowanie to nie dotyczy: ci ostatni mają prawo do zasiłku na kształcenie niezależnie od ilości godzin przepracowanych w tygodniu czy wysokości ich wynagrodzenia. Ustawodawca niemiecki uznaje zatem, że w odniesieniu do osób mających miejsce zamieszkania w Niemczech minimalny wymiar ich pracy nie stanowi przeszkody w uznaniu ich za pracowników.

Wymóg ten jest niezgodny z art. 39 WE i z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68.

Nawet jeśli pracownicy pracujący w wymiarze mniejszym niż wymiar minimalny nie są objęci zakresem osobowym stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 jeżeli warunki, o których mowa w załączniku I, C (dziś D) — w odniesieniu do Niemiec — nie są w stosunku do nich spełnione, nie można stąd jednak wnioskować, że rozporządzenie nr 1612/68 nie ma zastosowania. W swym orzecznictwie Trybunał podkreślił, że wykluczenie świadczeń z zakresu stosowania rozporządzenia nr 1408/71 nie skutkuje zwolnieniem państw członkowskich z zapewnienia by żadna inna norma prawa wspólnotowego, wynikająca w szczególności z rozporządzenia nr 1612/68 nie stanowiła przeszkody dla ustanowienia wymogu posiadania miejsca zamieszkania. W odniesieniu do zasiłku na kształcenie Trybunał orzekł nawet wyraźnie, że stanowi on przywilej socjalny w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68.

Osoba świadcząca pracę w mniejszym niż minimalny wymiarze może być objęta zakresem pojęcia pracownika w rozumieniu art. 39 WE. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Trybunału pojęcie pracownika w rozumieniu art. 39 WE i rozporządzenia nr 1612/68 ma szczególne znaczenie wspólnotowe i nie podlega ścisłej wykładni. Obiektywnie charakter stosunku pracy polega na tym, że dana osoba wykonuje przez określony czas na rzecz innej osoby, pod jej kierownictwem, określone czynności, w zamian za które otrzymuje wynagrodzenie. Trybunał wyprowadza stąd wniosek, że praca w niepełnym wymiarze nie jest wyłączona z zakresu stosowania norm dotyczących swobodnego przepływu pracowników.

O ile nie jest obiektywnie uzasadniona i proporcjonalna do realizowanego celu, norma prawa krajowego winna być uznana za pośrednio dyskryminującą, gdy z samej swej natury może bardziej dotknąć pracowników migrujących niż pracowników krajowych i gdy w konsekwencji istnieje ryzyko, że bardziej pogorszy sytuację tych pierwszych. Według Komisji wymóg skutkujący poddaniem wypłaty niemieckiego zasiłku na kształcenie pracownikom migrującym, świadczącym pracę w mniejszym niż minimalny wymiarze, wymogowi posiadania miejsca zamieszkania w Niemczech nie jest obiektywnie uzasadniony ani proporcjonalny i tym samym jest sprzeczny z art. 39 WE oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68.

(¹) Dz.U. L 257, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 lipca 2006 r. — F. T. S. International B. V. przeciwko Douane West

(Sprawa C-310/06)

(2006/C 224/46)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: F. T. S. International B. V.

Strona pozwana: Belastingdienst/Douane West

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1223/2002 z dnia 8 lipca 2002 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej⁽¹⁾ jest ważne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1223/2002 z dnia 8 lipca 2002 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 179, str. 8)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 20 lipca 2006 r. — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) przeciwko Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

(Sprawa C-314/06)

(2006/C 224/47)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcie siły wyższej, wskutek której nastąpiły ubytki w ramach systemu zawieszenia w rozumieniu art. 14 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w

sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania⁽¹⁾ należy interpretować jako wystąpienie nieprzewidzianych, nieuniknionych okoliczności, wywołanych przez czynniki niezależne od uprawnionego właściciela składu, który powołuje się na te okoliczności na poparcie wniosku o zwolnienie od podatku, czy też wystarczające jest, że okoliczności te były nieuniknione dla uprawnionego właściciela składu?

2. Czy ubytki wyrobów powstałe na skutek wycieku z rurociągu, z uwagi na ich stan ciekły oraz uwzględniając, iż cechy charakterystyczne gruntu, na który wyciekły, uniemożliwiły ich odzyskanie i spowodowały ich opodatkowanie, można uznać za wynikające z właściwości tych wyrobów w rozumieniu art. 14 ust. 1 powołanej powyżej dyrektywy 92/12?

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Veroias (Grecja) postanowieniem z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie Georgios Diamantis i in. przeciwko FANCO SpA

(Sprawa C-315/06)

(2006/C 224/48)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Monomeles Protodikeio Veroias (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georgios Diamantis e a.

Strona pozwana: FANCO SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy na podstawie art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady 75/129/EWG⁽¹⁾ przepisy tej dyrektywy znajdują zastosowanie do zwolnień grupowych, będących wynikiem definitywnego zakończenia działalności przedsiębiorstwa lub zakładu w następstwie jednostronnej decyzji pracodawcy, bez wydania uprzedniego orzeczenia sądowego w tym względzie, biorąc pod uwagę, że w greckim (krajowym) porządku prawnym uprzednie orzeczenie sądowe w przypadku definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa lub zakładu w wyniku samej decyzji pracodawcy nie zostało przewidziane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 48 z 22.2.1975, str. 29 ; EE 05/02, str. 54.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**(Sprawa C-316/06)**

(2006/C 224/49)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Lawunmi, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Irlandia**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, iż nie zapewniając, w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji znanych jako IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo i IE45, Tramore County Waterford, by ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddawane wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. oraz nie zapewniając, by wspomniane zrzuty w przywołanym terminie spełniały odpowiednie wymagania załącznika I.B do dyrektywy Rady 91/271/EWG⁽¹⁾ z dnia 30 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 tej dyrektywy.
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja utrzymuje, iż władze irlandzkie uchybiły zobowiązaniu do zapewnienia, by ścieki komunalne z powołanych aglomeracji były poddawane wtórnemu (lub innemu równie skutecznemu) oczyszczaniu zgodnie z brzmieniem art. 4 dyrektywy 91/271.

Mimo że Irlandia przedstawiła wyjaśnienia w przedmiocie zachodzących w odniesieniu do tych aglomeracji opóźnień i dostarczyła pewnych wskazówek co do postępów w realizacji wymogów dyrektywy, zdaniem Komisji te wyjaśnienia i wskazówki nie mogą być traktowane jako usprawiedliwiające niedochowanie terminu określonego w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy. Ponadto Komisja podnosi, iż informacje dostarczone przez władze irlandzkie nie dają dostatecznej podstawy do stwierdzenia, że wtórna oczyszczalnia ścieków komunalnych w tych aglomeracjach rozpocznie niezwłocznie funkcjonowanie. W większości przypadków wydaje się, iż wiele etapów prac wymaga ukończenia zanim przywołane oczyszczalnie ścieków zostaną uruchomione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, str. 40 - 52

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**(Sprawa C-319/06)**

(2006/C 224/50)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja (Przedstawiciele: J. Enegren i G. Rozet, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Wielkie Księstwo Luksemburga**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że
 - (1) deklarując, iż postanowienia art. 1 ust. 1 pkt 1, 2, 8 i 11 ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. stanowią przepisy porządkowe dotyczące „krajowego porządku publicznego”,
 - (2) dokonując niepełnej transpozycji przepisów art. 3 ust. 1 pkt a) dyrektywy 96/71/WE⁽¹⁾ w art. 1 ust. 1 pkt 3 tej ustawy,
 - (3) wprowadzając w art. 7 ust. 1 tej ustawy warunki niespełniające wymogu jasności punktu widzenia pewności prawnej,
 - (4) nakładając w art. 8 tej ustawy obowiązek przechowywania w Luksemburgu przez pełnomocnika ad hoc mającego tam miejsce zamieszkania dokumentów wymaganych w związku z kontrolą,Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 i 10 dyrektywy 96/71/WE, a także art. 49 WE i 50 WE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym zarzucie Komisja wytyka Wielkiemu Księstwu Luksemburga utrzymanie zbyt szerokiej wykładni pojęcia „przepisów porządku publicznego”, o którym mowa w art. 3 ust. 10 pierwsze tiret dyrektywy 96/71/WE. Zarzut ten dotyczy w szczególności: 1) obowiązku wprowadzonego przez ustawodawcę krajowego zatrudniania wyłącznie personelu, z którym przedsiębiorstwa delegujące pracowników do Wielkiego Księstwa zawarły umowę o pracę w formie pisemnej lub wydały równoważny dokument w rozumieniu dyrektywy 91/533/EWG⁽²⁾; 2) przepisu krajowego dotyczącego automatycznego dostosowania wynagrodzenia do zmiany kosztów utrzymania; 3) przepisu dotyczącego ograniczeń w pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy i na czas określony oraz 4) dotyczącego układów zbiorowych pracy.

W drugim zarzucie Komisja wskazuje, że Wielkie Księstwo Luksemburga w niepełny sposób dokonało transpozycji art. 3 ust. 1 pkt a) dyrektywy 96/71/WE w zakresie, w jakim jej zdaniem ustawodawstwo krajowe ogranicza pojęcie „okresów minimalnych wypoczynku” tylko do wypoczynku tygodniowego, z wyłączeniem innych okresów wypoczynku takich jak wypoczynek dzienny lub przerwy w pracy.

W trzecim i czwartym zarzucie Komisja podnosi wreszcie naruszenie art. 49 WE i 50 WE polegające na nałożeniu na przedsiębiorstwa, których pracownik pracuje stale lub czasowo w Luksemburgu obowiązku 1) udostępnienia inspekcji pracy „przed rozpoczęciem prac”, „na jej wniosek” i „niezwłocznie” informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli oraz 2) wyznaczenia pełnomocnika „ad hoc”, zamieszkałego w Luksemburgu, obowiązującego do przechowywania dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli w zakresie wypełniania obowiązków ciężących na tych przedsiębiorstwach.

(¹) Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.01.1997 str. 1)

(²) Dyrektywa rady 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącego informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (Dz.U. L 288, str. 32).

- a. Uchylona zostanie decyzja organu powołującego z dnia 28 listopada 2003 r. zawierająca odpowiedź na zażalenie T. Kallianos nr R/335/03 z dnia 2 lipca 2003 r.
- b. Nakazany zostanie Komisji zwrot skarżącemu całości wypłat i przelewów, których dokonała bez tytułu oraz bez uprawnień z wynagrodzenia skarżącego od dnia wyroku orzekającego rozwód wydanego przez sąd pierwszej instancji w Atenach w dniu 8 marca 1999 r. włączając w to nienależną indeksację alimentów jednostronnie dokonaną w dniu 18 września 2002 r. przez służby Komisji wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 7 % od daty przelewów z wynagrodzenia skarżącego.
- c. Zasądzone zostaną od Komisji koszty doręczenia dokonanego przez woźnego sądowego włączając w to koszty przekładu greckich wyroków na język francuski, które to dokumenty zostały Komisji już dostarczone w odpowiednim czasie, tj. 1 500 EUR oraz koszty powtórzeń w ramach obrony skarżącego ustalone na 20 % zasądzonej kwoty lub kwoty ustalonej przez Trybunał na zasadzie słuszności.
- d. Zasądzone zostaną od Komisji Wspólnot Europejskich koszty postępowania poniesione przed Trybunałem i Sądem Pierwszej Instancji

Odwołanie wniesione w dniu 21 lipca 2006 r. przez Theodorosa Kallianos od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie T-93/04 Kallianos przeciwko Komisji

(Sprawa C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Theodoros Kallianos (Przedstawiciel: G. Archambeau, avocat)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania
- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie T-93/04 Kallianos przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich oraz wydanie orzeczenia mocą którego:

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu skarżący podnosi przede wszystkim brak właściwości instytucji wspólnotowych do zastępowania państw członkowskich lub do dokonywania wykładni ich ustawodawstwa krajowego w dziedzinie postępowania w sprawach rozwodowych.

Skarżący kwestionuje po drugie tezę, zgodnie z którą orzeczenie rozwodu nie kładzie automatycznie kresu środkom tymczasowym zarządzonym przez sędziego orzekającego w przedmiocie tych środków lecz musi być doręczone Komisji za pośrednictwem woźnego sądowego w szczególności by ta mogła ona uznać się za zwolnioną z obowiązku dokonywania potrąceń z wynagrodzenia małżonka (urzędnika) na rzecz drugiego z małżonków. W tej kwestii skarżący podnosi zasadniczo, że jego zdaniem Komisja nie jest podmiotem, u którego dokonywane jest zajęcie ani zwykłym pracodawcą skoro każdy urzędnik ma zgodnie z regulaminem pracowniczym obowiązek informowania oraz zapewnienia przejrzystości w odniesieniu do swej sytuacji osobistej. Zarzuca też, że postanowieniu dotyczącemu świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonka w ramach postępowania w przedmiocie orzeczenia rozwodu z mocy prawa kładzie kres wyrok orzekający rozwód oraz że w konsekwencji sama tylko wiedza o tym wyroku przez Komisję wystarczyć ma do położenia kresu realizacji obowiązków alimentacyjnych bez konieczności doręczania takiego wyroku za pośrednictwem woźnego.

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-324/06)

(2006/C 224/52)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Szmytkowska i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2004/116/WE z dnia 23 grudnia 2004 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 82/471/EWG w zakresie włączenia Candida guilliermondii⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/85 upłynął w dniu 30 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 379, str. 81.

Odwwołanie wniesione w dniu 25 lipca 2006 r. przez Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie T-279/03 Galileo International Technology LLC I in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-325/06 P)

(2006/C 224/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark

A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) (przedstawiciele: J.-N. Louis i C. Delcorde, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania

— Orzec, że

wyrok Sądu (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie T-279/03 Galileo i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich zostaje uchylony w całości.

— W drodze nowego orzeczenia

- I. a) Zakazać Komisji posługiwanie się nazwą Galileo w jakikolwiek sposób w związku z projektem systemu radionawigacji satelitarnej i nakazać jej zaprzestania nakłaniania, pośrednio lub bezpośrednio, jakichkolwiek podmiotów trzecich do posługiwania się tą nazwą w ramach wspomnianego projektu, a wreszcie zakazać jej jakiegokolwiek udziału w posługiwaniu się tą nazwą przez podmioty trzecie.
- b) Zasadzić od Komisji zapłatę wnoszącym odwołanie, działającym wspólnie i solidarnie, kwoty 50 milionów euro odszkodowania za poniesione szkody majątkowe.

II. Tytułem żądania ewentualnego

W razie, gdyby Komisja nadal posługiwała się nazwą Galileo, zasądzić od niej zapłatę wnoszącym odwołanie kwoty 240 milionów euro.

III. Zasadzić od Komisji, od dnia wniesienia odwołania, zapłatę wnoszącym odwołanie odsetek w wysokości stawki referencyjnej EBC powiększonej o dwa punkty, liczonych od dnia wystosowania wezwania z dnia 30/04/01.

IV. Obciążyć stronę pozwaną kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi błąd, jakiego dopuścił się on, uznając oferowanie przez uprawnionego ze znaku towarów lub usług na rynku za warunek stwierdzenia naruszenia jego praw w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽²⁾.

Kwestionują oni następnie zawężającą wykładnię pojęcia „używania w obrocie”, w zakresie, w jakim zgodnie z tą wykładnią wspomniane pojęcie dotyczy tylko działalności gospodarczej. Zdaniem wnoszących odwołanie wyrok Sądu zawiera zresztą liczne sprzeczności, szczególnie w odniesieniu do zarobkowego lub niezarobkowego celu projektu „Galileo” oraz pewnego i przewidywalnego charakteru szkody.

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi również zaniechanie właściwego rozpatrzenia ich argumentacji opartej na naruszeniu ich firm i nazw oraz pominięcie okoliczności, iż art. 8 konwencji paryskiej o ochronie własności intelektualnej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zrewidowanej w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i zmienionej w dniu 28 września 1979 r. (3), stanowi wiążące minimum.

Wnoszący odwołanie zarzucają wreszcie Sądowi naruszenie zasad odpowiedzialności Komisji. Ich zdaniem bowiem w prawie znaków towarowych uprawnienia wynikają z przyznania praw, a nie z twórczości.

(1) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

(2) Dz.U. 1989, L 40, str. 1.

(3) Zbiór Traktatów Narodów Zjednoczonych, tom 828, nr 11847, str. 108.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-326/06)

(2006/C 224/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającej statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/86/WE upłynął w dniu 8 października 2004 r.

(1) Dz.U. L 284 str.22

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-327/06)

(2006/C 224/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 11 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

(1) Dz. U. L 80, str. 29.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**(Sprawa C-330/06)**

(2006/C 224/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: J. Enegren, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2001/86/WE⁽¹⁾ z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającej statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Irlandia uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy wygaś w dniu 8 października 2004 r.

(¹) Dz.U. L 294, str. 22.

Odwołanie wniesione w dniu 1 sierpnia 2006 r. przez Republikę Grecką od wyroku z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie T-251/04 Republika Grecka przeciwko Komisji**(Sprawa C-332/06 P)**

(2006/C 224/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: V. Kontolaimos, doradca prawny rządu, i G. Halkia, zastępca doradcy prawnego rządu)

Druga strona postępowania: Komisja

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- uchylenie lub zmiana wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- uznanie żądań sformułowanych w odwołaniu;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Republikę Grecką.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut poniesiony w odwołaniu: Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni art. 5 ust. 2 lit. c) akapit piąty rozporządzenia nr 729/70 i art. 7 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 1258/99 w związku z art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1663/95, zmienionego art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2245/1999, ponieważ:

- a) Powiadomienie dokonane przez Komisję nie spełniało wymogów art. 8 rozporządzenia nr 1663/95, wobec czego nie mogło ono stanowić powiadomienia na piśmie w rozumieniu tego przepisu, ani spowodować rozpoczęcia biegu terminu 24 miesięcy przewidzianego rozporządzeniami nr 729/1970 i 1258/1999. Wobec powyższego, zgodnie z przywołanymi przepisami, Komisja nie miała uprawnień *ratione temporis* do dokonania korekt finansowych, ponieważ nie przeprowadziła, ustanowionej rozporządzeniami, dwustronnej procedury mediacyjnej w zakresie przewidywalnej kwoty korekty, której szacunkowy wymiar winno określać pismo na podstawie art. 8 rozporządzenia nr 1663/1995, rozpoczynające bieg terminu 24 miesięcy. W każdym razie Komisja odmówiła finansowania wydatków poniesionych w okresie poprzedzającym termin 24 miesięcy.
- b) Sąd dopuścił możliwość stosowania rozporządzeniu nr 2245/1999 z mocą wsteczną przyjmując, iż ma ono zastosowanie nie tylko do wydatków poniesionych w roku finansowym 2000, ale również wydatków poniesionych w poprzednich latach finansowych.

Drugi zarzut podniesiony w odwołaniu: Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni i wadliwie zastosował zasady proporcjonalności (siły wyższej) i ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do spóźnionego gromadzenia ryżu w składach interwencyjnych, ponieważ:

- a) Przekroczenie o dziewięć dni terminu na składowanie całości ryżu, z powodu niezapowiedzianego strajku kierowców transportu ciężkiego, stanowi typowy przykład działania siły wyższej, za który odpowiedzialność nie może zostać przypisana Grecji, której właściwe władze podejmowały wszelki wysiłki w celu ukończenia składowania całości ryżu, mimo niezapowiedzianego strajku.

b) Komisja została bezzwłocznie i przed upływem terminu poinformowana, iż składowanie odbywało się z opóźnieniem z powodu strajku, oraz że brak niezwłocznej odpowiedzi Komisji zrodził po stronie Grecji uzasadnione oczekiwania, że Komisja nie miała nic przeciwko opóźnieniu o kilka dni.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-333/06)

(2006/C 224/58)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. R. Vidal Puig i K. Simonsson, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie określając systemu sankcji stosowanych w razie naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 16 tego rozporządzenia;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 16 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za naruszenie tego rozporządzenia.

Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, Królestwo Szwecji — nie ustanawiając sankcji za naruszenie przepisów art. 14 rozporządzenia blisko osiemnaście miesięcy po jego wejściu w życie — nadal nie ustanowiło pełnego systemu sankcji za naruszenie tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-339/06)

(2006/C 224/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattabriga, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2004/116/WE⁽¹⁾ z dnia 23 grudnia 2004 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 82/471/EWG w zakresie włączenia Candida guilliermondii, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 379, str. 81.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-133/04)⁽¹⁾

(2006/C 224/60)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Livorno — Włochy) — Umberto Gentilini przeciwko Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Sprawa C-78/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/61)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 czerwca 2006 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-139/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/62)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-209/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/63)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 9.7.2005

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 19 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-253/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/64)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 czerwca 2006 r. (wniosek hof van beroep te Antwerpen — Belgia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Postępowanie karne przeciwko Werner Bouwens

(Sprawa C-272/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/65)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 3.9.2005 r.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 19 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-308/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/66)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Civile di Bergamo — Włochy) — D.I.A. Srl w likwidacji przeciwko Cartiere Paolo Pigna SpA

(Sprawa C-309/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/67)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 1.10.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 31 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estonii

(Sprawa C-351/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/68)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005 r.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 16 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-355/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/69)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 26.11.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-463/05) ⁽¹⁾

(2006/C 224/70)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 25.2.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Livorno — Włochy) — Alberto Bianchi przeciwko De Robert Calzature Srl

(Sprawa C-51/06) ⁽¹⁾

(2006/C 224/71)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-89/06) ⁽¹⁾

(2006/C 224/72)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. —
Ayadi przeciwko Radzie

(Sprawa T-253/02) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Kompetencje Wspólnoty — Zamrożenie funduszy — Zasada pomocniczości — Prawa podstawowe — Ius cogens — Kontrola sądowa — Skarga o stwierdzenie nieważności)

(2006/C 224/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chafiq Ayadi (Dublin, Irlandia) (Przedstawiciele: początkowo A. Lyon, H. Miller, M. Willis-Stewart, solicitors, i S. Cox, barrister, następnie A. Lyon, H. Miller i S. Cox)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele: pełnomocnicy M. Vitsentzatos i M. Bishop)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: początkowo pełnomocnik J. Collins, następnie pełnomocnik R. Caudwell, wspierana przez S. Moore, barrister) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy C. Brown i M. Wilderspin)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności w części rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególnie środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, str. 9)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 23.11.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2006 r. —
Torres przeciwko OHIM-Bodegas Muga (Torre Muga)

(Sprawa T-247/03) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego graficznego znaku towarowego Torre Muga — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe słowne znaki towarowe TORRES — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Naruszenie prawa do obrony)

(2006/C 224/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres (Vilafranca del Penedès, Hiszpania) (Przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri, M. A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: I. de Medrano Caballero i S. Laitinen, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Bodegas Muga, SA (Haro, Hiszpania) (Przedstawiciele: adwokaci L. M. Polo Flores i F. Porcuna de la Rosa)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 kwietnia 2003 r. (sprawa R 998/2001-1), dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Miguel Torres, SA i Bodegas Muga, SA

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).
- 3) Interwenient ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 lipca 2006 r. — La Baronia de Turis przeciwko OHIM — Baron Philippe de Rothschild (LA BARONIE)

(Sprawa T-323/03) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LA BARONIE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BARONIA — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Dopuszczalność — Zakres badania przez izby odwoławcze — Artykuły 62 i 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 224/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana (Turis, Hiszpania) (Przedstawiciel: adwokat J. Carreño Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: S. Petrequin i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Baron Philippe de Rothschild SA (Pauillac, Francja) (Przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 lipca 2003 r. (R 57/2003-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Baronia de Tunis, Cooperativa Valenciana i Baron Philippe de Rothschild S.A.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 lipca 2003 r. (sprawa R 57/2003-2).
- 2) Odrzuca się jako niedopuszczalny wniosek skarżącej, La Baronia de Tunis, Cooperativa Valenciana, o odmowę rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego.
- 3) Oddala się wniosek interwenienta Baron Phillippe de Rothschild S.A. o stwierdzenie niedopuszczalności sprzeciwu z uwagi na fakt iż jest on oparty na art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 40/94 Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
- 4) Skarga w pozostałej części zostaje oddalona.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Shandong Repu Biochemicals przeciwko Radzie

(Sprawa T-413/03) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz parakrezolu pochodzącego z Chin — Obliczenie konstruowanej wartości normalnej — Uwzględnienie kosztów produktów ubocznych — Obowiązek badania ciążyący na Komisji i Radzie)

(2006/C 224/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd (Shandong, Chiny) (przedstawiciele: O. Prost, V. Avgoustidi i E. Berthelot, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa, adwokata)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Scharf i K. Talabér-Ricz, pełnomocnicy) oraz Degussa Knottingley Ltd, (Londyn, Zjednoczone Królestwo)(przedstawiciel: F. Renard, adwokat)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1656/2003 z dnia 11 września 2003 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz parakrezolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 234, str. 1)

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1656/2003 z dnia 11 września 2003 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz parakrezolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, w części w jakiej dotyczy skarżącej.
- 2) Rada zostaje obciążona własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez skarżącą.
- 3) Komisja i Degussa Knottingley Ltd pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 6.3.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Hassan przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-49/04) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Zamrożenie funduszy — Prawa podstawowe — Ius cogens — Kontrola sądowa — Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie)

(2006/C 224/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Faraj Hassan (Brixton, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: E. Grieves, barrister, i H. Miller, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele: pełnomocnicy S. Marquardt i E. Finnegan) i Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy J. Enegren i C. Brown)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazującego wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniającego zakaz lotów i rozszerzającego zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, str. 9), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. zmieniającym po raz dwudziesty piąty rozporządzenie nr 881/2002 (Dz.U. L 303, str. 20), a po drugie, skargę o odszkodowanie.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 17.4.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Vounakis przeciwko Komisji

(Sprawa T-165/04) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie awansu w latach 2001/2002 — Niewłaściwość oceniającego z odwołania — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia)

(2006/C 224/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hippocrate Vounakis (Wezembeek-Oppem, Belgia) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Berscheid i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 23 maja 2003 r. dotyczącej przyjęcia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja z dnia 23 maja 2003 r. dotycząca przyjęcia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. zostaje uchylona w części „Zachowanie podczas służby”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja pokryje własne koszty, jak również jedną trzecią kosztów poniesionych przez skarżącego.
- 4) Skarżący pokryje dwie trzecie własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 10.07.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 lipca 2006 r. —
Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-221/04) ⁽¹⁾

(EFOGR — Rozliczenie rachunków — Rośliny uprawne —
Kontrola powierzchni oparta na systemie ortoobrazów lotni-
czych (SIG) — Różnica pomiędzy obszarem zgłoszonym a
obszarem wynikającym z systemu SIG — Kontrola admini-
stracyjna i kontrola na miejscu — Szkoda poniesiona przez
EFOGR)

(2006/C 224/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: początkowo A. Goldman i E. Dominkovits, następnie M. Wimmer, pełnomocnicy, wspierani przez H. Gilliamsa, P. de Bandta i L. Goossensa, adwokatów)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności w części, decyzji Komisji 2004/136/WE z dnia 4 lutego 2004 r. wyłączonej z finansowania wspólnotowego pewne wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, w zakresie w jakim decyzja ta przewiduje korektę ryczałtową w wysokości 2 % wydatków zadeklarowanych przez Belgię w dziedzinie uprawy roślin.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 30.4.2004 (sprawa C-176/04)

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. —
Republika Włoska przeciwko Komisji

(Sprawa T-225/04) ⁽¹⁾

(Fundusze strukturalne — Finansowanie inicjatyw wspólnoto-
wych — Zmiana podziału indykatywnego — Wykonanie
prawomocnego wyroku — Wyrok uchylający)

(2006/C 224/80)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (Przedstawiciele: początkowo A. Cingolo, P. Gentili i D. Del Gaizo, następnie P. Gentili i D. Del Gaizo, avvocati dello Stato, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Komisja (Przedstawiciele: E. de March i J. Flynn, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2003) 3971 wersja ostateczna z dnia 26 listopada 2003 r. ustalającej indykatywny podział między państwami członkowskimi środków na zobowiązania w ramach inicjatyw wspólnotowych na okres 1994-1999 oraz wszystkich aktów z nią związanych i poprzedzających

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004 r. (sprawa C-60/04)

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2006 r. —
Caviar Anzali przeciwko OHIM — Novomarket (Asetra)**

(Sprawa T-252/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ASETRA — Wcześniejszy krajowy i międzynarodowy graficzny znak towarowy CAVIAR ASTARA — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odrzucenie sprzeciwu wobec braku przedstawienia dokumentów w wyznaczonym terminie — Dowody przedstawione po raz pierwszy w postępowaniu przed izbą odwoławczą — Niedopuszczalność — Zakres badania dokonywanego przez izbę odwoławczą — Artykuły 62 i 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 224/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caviar Anzali SAS (Colombes, Francja) (Przedstawiciel: J.F. Sus, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Novomarket, SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 kwietnia 2004 r. (sprawa R 479/2003-2), wydaną w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między Caviar Anzali SAS a Novomarket, SA

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 19 kwietnia 2004 r. (sprawa R 479/2003-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 28.8.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. —
Vitakraft-Werke Wührmann przeciwko OHIM —
Johnson's Veterinary Products (VITACOAT)**

(Sprawa T-277/04) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VITACOAT — Wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe VITAKRAFT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 224/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG (Brema, Niemcy) (Przedstawiciel: U. Sander, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Johnson's Veterinary Products Ltd (Sutton Coldfield, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciel: M. Edenborough, barrister)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 kwietnia 2004 r. (sprawa R 560/2003-1), wydanej w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG a Johnson's Veterinary Products Ltd

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz koszty poniesione przez interwenienta w związku z postępowaniem przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. —
Andrieu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-285/04) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Skarga o uchylenie — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Prawo do obrony — Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Andrieu (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Rodrigues i Y. Minatchy, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Berscheid i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy, wspierani przez M. Gentona, avocat)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie uchylenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres 2001/2002 i po drugie żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 lipca 2006 r. —
Fries Guggenheim przeciwko Europejskiemu Centrum
Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP)**

(Sprawa T-373/04) ⁽¹⁾

(Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego — Stanowiska szefów działów — Obsadzenie stanowisk w drodze przeniesienia — Brak przeprowadzenia procedury naboru)

(2006/C 224/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Éric Mathias Fries Guggenheim (Tesaloniki, Grecja) (Przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) (Przedstawiciel: B. Wägenbaur, avocat)

Przedmiot sprawy

Żądanie uchylenia decyzji dyrektora CEDEFOP z dnia 28 stycznia 2004 r. o powołaniu niektórych osób na stanowiska szefów działów „Head of Area”.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzje dyrektora Centrum ds. Poprawy Koordynacji i Efektywności (CEDEFOP) z dnia 28 stycznia 2004 r. o powołaniu niektórych osób na stanowiska szefów działów A do D zostają uchylone.
- 2) CEDEFOP ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. —
IMPALA przeciwko Komisji**

(Sprawa T-464/04) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Decyzja Komisji uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Rynki nagrań muzycznych i muzyki on-line — Istnienie zbiorowej pozycji dominującej — Ryzyko stworzenia zbiorowej pozycji dominującej — Przesłanki — Przejrzystość rynku — Środki odstraszające — Uzasadnienie — Oczywisty błąd w ocenie)

(2006/C 224/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Independant Music Publishers and Labels Association (Impala, międzynarodowe stowarzyszenie) (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Crosby i J. Golding, solicitors oraz adwokat I. Wekstein-Steg)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: pełnomocnicy A. Whelan i K. Mojzesowicz)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Bertelsmann AG (Gütersloh, Niemcy) (Przedstawiciele: J. Boyce, solicitor oraz adwokaci P. Chappatte i D. Loukas), Sony BMG Music Entertainment BV (Vianen, Niderlandy) i Sony Corporation of America (SCA) (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: N. Levy, barrister oraz adwokaci R. Snelders i T. Graf)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 2815 z dnia 19 lipca 2005 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa COMP/M.333 — Sony/BMG)

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 2815 z dnia 19 lipca 2004 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa COMP/M.3333 — Sony/BMG).
- 2) Komisja pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez skarżącą.
- 3) Skarżąca poniesie jedną czwartą własnych kosztów.
- 4) Interwenienci pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005 (sprawa C-60/04).

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 lipca 2006 r. — Rossi przeciwko OHIM — Marcorossi (MARCOROSSI)

(Sprawa T-97/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego MARCOROSI — Wcześniejszy krajowy i międzynarodowy słowny znak towarowy MISS ROSSI — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy SERGIO ROSSI — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2006/C 224/86)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sergio Rossi SpA (San Mauro Pascoli, Włochy) (Przedstawiciel: adwokat A. Ruo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Marcorossi Srl (Bodio Lommago, Włochy) (Przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzarretti, M. Boleto i E. Gavuzzi)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2004 r. (sprawa R 226/2003-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sergio Rossi SpA a Marcorossi Srl

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca ponosi — oprócz kosztów własnych — także koszty poniesione przez interwenienta.

- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2006 r. — Endesa przeciwko Komisji

(Sprawa T-417/05) (¹)

(Konkurencja — Koncentracje — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Rynek energii elektrycznej — Decyzja stwierdzająca, że koncentracja nie ma wymiaru wspólnotowego — Obliczanie wielkości obrotów — Standardy rachunkowości — Dostosowanie — Ciężar dowodu — Prawo do obrony)

(2006/C 224/87)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Endesa, SA (Madryt, Hiszpania) [Przedstawiciele: J. Flynn, QC, S. Baxter, solicitor, adwokaci: M. Odriozola Alén, M. Muñoz de Juan, M. Merola, J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez i J. Varcárcel Martínez]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: pełnomocnicy F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, A. Whelan i M. Schneider]

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: N. Díaz Abad, abogado del Estado] i Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Hiszpania) [Przedstawiciele: adwokaci F.E. González Díaz, J. Jiménez de la Iglesia i A. Leis García]

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2005 r. stwierdzającej

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca pokryje swe własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję oraz Gas Natural SDG, S.A., w tym także koszty postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokryje swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Free Trade Foods przeciwko Komisji(Sprawa T-108/01) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Cukier z kumulacją pochodzenia WE/KTZ — Środki ochronne — Bezczywność skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2006/C 224/88)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Free Trade Foods NV z siedzibą w Curaçao (Antyle Niderlandzkie) (Przedstawiciele: M. Slotboom i N. Helder, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: T. van Rijn)

Interwenienci wspierający pozwaną: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: N. Díaz Abad) i Republika Francuska (Przedstawiciel: G. de Bergues i L. Bernheim)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 396/2001 z dnia 27 lutego 2001 r. w sprawie dalszego stosowania środków ochronnych w zakresie przywozu wyrobów z sektoru cukru o kumulacji pochodzenia WE/KTZ z krajów i terytoriów zamorskich w okresie od 1 marca 2001 r. do 30 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 58, str. 13) oraz odszkodowanie za podnoszoną szkodę, poniesioną przez skarżącą wskutek wydania zaskarżonego rozporządzenia.

Sentencja postanowienia

- 1) Sprawa zostaje umorzona
- 2) Strona skarżąca ponosi własne koszty i koszty pozwanej. Królestwo Hiszpanii i Republika Francuska ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 11.8.2001.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Free Trade Foods przeciwko Komisji(Sprawa T-202/01) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Cukier z kumulacją pochodzenia WE/KTZ — Środki ochronne — Bezczywność skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2006/C 224/89)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Free Trade Foods NV z siedzibą w Curaçao (Antyle Niderlandzkie) (Przedstawiciele: początkowo M. Slotboom i N. Helder, adwokaci, a następnie M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: T. van Rijn)

Interwenienci wspierający pozwaną: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: N. Díaz Abad)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1325/2001 z dnia 29 czerwca 2001 r. w sprawie dalszego stosowania środków ochronnych w zakresie przywozu wyrobów z sektoru cukru o kumulacji pochodzenia WE/KTZ z krajów i terytoriów zamorskich w okresie od 1 marca 2001 r. do 30 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 177, str. 57) oraz odszkodowanie za podnoszoną szkodę, poniesioną przez skarżącą wskutek wydania zaskarżonego rozporządzenia.

Sentencja postanowienia

- 1) Sprawa zostaje umorzona
- 2) Strona skarżąca ponosi własne koszty i koszty pozwanej. Królestwo Hiszpanii ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 27.10.2001.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Établissements Toulorge przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

(Sprawa T-167/02) ⁽¹⁾

(Skarga odszkodowawcza — Odpowiedzialność pozaumowna — Wprowadzanie do obrotu mieszanek pasz dla zwierząt — Rzeczywisty charakter szkody)

(2006/C 224/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Établissements Toulorge (Bricquebec, France) (przedstawiciele: D. Waelbroeck i D. Brinckman, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Pennera i E. Waldherr, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo I. Díez Parra i F. Ruggeri Laderchi, następnie I. Díez Parra i Z. Kupčová, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: W.-D. Plessing i M. Lumma, pełnomocnicy) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Bordes, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżącego ze względu na dyrektywę 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszanekami paszowymi i uchylająca dyrektywę Komisji 91/357/EWG (Dz.U. L 63, str. 23)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament i Radę.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Komisja pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 27.7.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 czerwca 2006 r. — Nürburgring przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-311/03) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2003/33/WE — Reklama i sponsoring na rzecz produktów tytoniowych — Zakaz sponsoringu imprez i działalności dotyczącej kilku państw członkowskich — Legitymacja procesowa — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/91)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Stronna skarżąca: Nürburgring GmbH (Nürburg/Eifel, Niemcy) (przedstawiciel: H.-J. Rabe, adwokat, wspierany przez prof. M. Dausesa)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Waldherr i U. Rösslein, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Karlsson i J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenienci na poparcie żądań strony skarżącej: Hockenheim-Ring GmbH (Hockenheim, Niemcy) i Exploitatie Circuit Park Zandvoort BV (Zandvoort, Niderlandy) (przedstawiciel: prof. M. Dauses)

Interwenienci na poparcie żądań strony pozwanej: Republika Fińska (przedstawiciele: T. Pynnä, A. Guimaraes-Purokoski i E. Bygglin, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin i F. Hoffmeister, pełnomocnicy) oraz Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Fraguas Gadea, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności dyrektywy 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 152, str. 16), a w szczególności jej art. 5 ust. 1.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament i Radę.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Fińska i Komisja oraz Hockenheim-Ring GmbH i Exploitatie Circuit Park Zandvoort BV pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Juchem i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

(Sprawa T-321/03) ⁽¹⁾

(Skarga odszkodowawcza — Odpowiedzialność pozaumowna — Wprowadzanie do obrotu mieszanek pasz dla zwierząt — Rzeczywisty charakter szkody)

(2006/C 224/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Juchem GmbH (Eppelborn, Niemcy) oraz 223 innych skarżących, których nazwy znajdują się w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: D.Waelbroeck i N. Rampal, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Waldherr i M. Moore, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Balta i F. Ruggeri Laderchi, następnie M. Balta i Z. Kupčová, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: W.-D. Plessing i M. Lumma, pełnomocnicy) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bordes i B. Doherty, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżącego ze względu na dyrektywę 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 79/373/EWG w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi i uchylająca dyrektywę Komisji 91/357/EWG (Dz.U. L 63, str. 23)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament i Radę.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Komisja pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Freiherr von Cramer-Klett i Rechtlerverband Pfronten przeciwko Komisji

(Sprawa T-136/04) ⁽¹⁾

(Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2004/69/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/93)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rasso Freiherr von Cramer-Klett (Aschau im Chiemgau, Niemcy) i Rechtlerverband Pfronten (Pfronten, Niemcy) (Przedstawiciele: adwokaci T. Schönfeld i L. Thum)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek i B. Schima, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/69/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny (Dz.U. L 14, str. 21)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący pokrywają koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Republika Finlandii pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 24.7.2004 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Mayer i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-137/04) ⁽¹⁾

(Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2004/69/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/94)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kurt Martin Mayer (Eisentratten, Austria), Tilly Forstbetriebe GmbH (Treibach, Austria), Anton Volpini de Maestri (Spittal/Drau, Austria) i Johannes Volpini de Maestri (Seeboden, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Schaffgotsch)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i B. Schima, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/69/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na alpejski region biogeograficzny (Dz.U. L 14, str. 21)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący pokrywają koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Republika Finlandii pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 29.5.2004 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 czerwca 2006 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-110/05) ⁽¹⁾

(Ptasia grypa — Przyjęcie szczególnych środków wspierania rynku jaj — Brak szczególnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/95)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Aiello, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 2102/2004 z dnia 9 grudnia 2004 r. dotyczącego niektórych szczególnych środków wspierania rynku jaj we Włoszech (Dz.U. L 365, str. 10) w zakresie w jakim nie przewiduje ono szczególnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego, w rozumieniu art. 14 rozporządzenia Rady (EWG) NR 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego (Dz.U. L 282, str. 77).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Republika Włoska ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 czerwca 2006 r. — Sahlstedt i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-150/05) ⁽¹⁾

(Dyrektywa Rady 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja Komisji 2005/101/WE — Wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na borealny region biogeograficzny — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność)

(2006/C 224/96)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Markku Sahlstedt (Karkkila, Finlandia), Juha Kankkunen (Laukaa, Finlandia), Mikko Tanner (Vihti, Finlandia), Toini Tanner (Helsinki, Finlandia), Liisa Tanner (Helsinki), Eeva Jokinen (Helsinki), Aili Oksanen (Helsinki), Olli Tanner (Lohja, Finlandia), Leena Tanner (Helsinki), Aila Puttonen (Ristiina, Finlandia), Risto Tanner (Espoo, Finlandia), Tom Järvinen (Espoo), Runo K. Kurko, (Espoo), Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry (Helsinki) et MTK:n säätiö (Helsinki) (przedstawiciel: adwokat K. Marttinen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i M. Huttunen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Finlandii (przedstawiciele: A. Guimaraes-Purokoski i J. Himmanen, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/101/WE z dnia 13 stycznia 2005 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na borealny region biogeograficzny (Dz.U. L 40, str. 1)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący ponoszą koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Republika Finlandii ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.6.2005 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 lipca 2006 r. — Comunidad Autónoma de Valencia przeciwko Komisji

(Sprawa T-357/05) ⁽¹⁾

(Fundusz Spójności — Reprezentowanie przez adwokata — Oczywista niedopuszczalność)

(2006/C 224/97)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (Hiszpania) (przedstawiciel: J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Escobar Guerrero i A. Weimar, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 1867 wersja ostateczna z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie zmniejszenia pomocy udzielonej początkowo z Funduszu Spójności grupie projektów nr 97/11/61//028 na gromadzenie i oczyszczanie ścieków na wybrzeżu śródziemnomorskim regionu Comunidad Autónoma de Valencia (Hiszpania)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Wniosek o dopuszczenie interwencji jest bezprzedmiotowy.
- 3) Strona skarżąca pokrywa koszty własne i koszty poniesione przez Komisję, z wyjątkiem kosztów związanych w wnioskiem o dopuszczenie interwencji.
- 4) Strona skarżąca, Komisja i Comunidad autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía pokrywają koszty własne związane z wnioskiem o dopuszczenie interwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005 r.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 czerwca 2006 r. — Olympiakes Aerogrammes przeciwko Komisji

(Sprawa T-416/05 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pomoc państwa — Pilny charakter)

(2006/C 224/98)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithea, Grecja) (Przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania art. 2 w związku z art. 1 ust. 1 decyzji Komisji dotyczącej pomocy państwa C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Restrukturyzacja i prywatyzacja z dnia 14 września 2005 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 lipca 2006 r. — Romana Tabacchi przeciwko Komisji

(Sprawa T-11/06 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Konkurencja — Zapłata grzywny — Gwarancja bankowa — Fumus boni iuris — Pilny charakter — Wyważenie interesów — Zawieszenie częściowe i warunkowe)

(2006/C 224/99)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Romana Tabacchi SpA (Rzym, Włochy) (Przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa i G. C. Rizza)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: É. Gippini Fournier i F. Amato, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 20 października 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE (Sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy), w zakresie w jakim nakłada ona na skarżącą grzywnę w wysokości 2,05 mln EUR i po drugie, wniosek o uzyskanie zwolnienia z obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej jako warunku uniknięcia natychmiastowego ściągnięcia wspomnianej grzywny.

Sentencja postanowienia

- 1) Ciążący na spółce Romana Tabacchi SpA obowiązek ustanowienia na rzecz Komisji gwarancji bankowej w celu uniknięcia natychmiastowego ściągnięcia grzywny nałożonej na nią w art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 października 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE (Sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy) zostaje zawieszony na następujących warunkach:
 - a) w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego postanowienia skarżąca:
 - ustanowi gwarancję bankową w wysokości 400 000 EUR;
 - zapłaci na rzecz Komisji kwotę w wysokości 200 000 EUR;
 - b) w terminie trzech miesięcy od doręczenia niniejszego postanowienia skarżąc zapłaci na rzecz Komisji kwotę w wysokości 330 000 EUR;
 - c) od dnia 1 stycznia 2007 r. skarżąc będzie płaciła na rzecz Komisji kwartalne raty w wysokości 100 000 EUR do spełnienia jednego z następujących dwóch warunków:
 - zapłaty pozostałego należnego salda grzywny powiększonego o odsetki wskazane w piśmie Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. zawiadamiającym o wydaniu decyzji nakładającej grzywnę;
 - ogłoszenia wyroku co istoty sprawy.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2006 r. — Bavaria przeciwko Radzie

(Sprawa T-178/06)

(2006/C 224/100)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Bavaria N.V. (Przedstawiciel: G. van der Wal, advocaat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że bezprawność rozporządzenia nr 1347/2001 prowadzi do stwierdzenia odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty na podstawie art. 288 akapit drugi WE,
- nakazanie Radzie zapłaty odszkodowania z tytułu szkody, którą poniosła lub poniesie Bavaria, oraz ustalenie tego odszkodowania na kwotę 100 milionów EUR lub inną kwotę, jaką Sąd uzna za właściwą, wraz z odsetkami za zwłokę,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że Rada jest odpowiedzialna za szkodę, jaką skarżąca poniosła lub poniesie w następstwie wydania rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ⁽¹⁾ z uwagi na rejestrację w charakterze chronionego oznaczenia geograficznego nazwy „Bayerisches Bier”. Skarżąca twierdzi, że rozporządzenie nr 1347/2001 jest bezprawne, a w konsekwencji niesprawiedliwe dla niej. Szkada, jaką skarżąca poniosła w następstwie tej bezprawności, polega szczególnie na kosztach związanych z postępowaniami, które zostały lub zostaną wszczęte w poszczególnych państwach członkowskich, na naruszeniu reputacji znaków towarowych Bawarii, które zawierają słowo Bavaria, oraz na przyszłych szkodach wynikających z naruszenia jej prawa do znaku towarowego i jego utraty.

Skarżąca dodaje, że oznaczenie „Bayerisches Bier” błędnie zostało zarejestrowane jako oznaczenie geograficzne, ponieważ piwo nie jest produktem rolnym lub środkiem spożywczym w rozumieniu załącznika I do traktatu WE. Zdaniem skarżącej rozporządzenie nr 2081/92 ⁽²⁾ nie może stanowić podstawy prawnej dla rejestracji nazwy „Bayerisches Bier” w charakterze chronionego oznaczenia geograficznego dla piwa, ponieważ rozporządzenie to jest również bezprawne.

Skarżąca dodaje, że Rada błędnie oparła się na fakcie, że oznaczenie „Bayerisches Bier” spełnia wymogi art. 2 i 4 rozporządzenia nr 2081/92.

Zdaniem skarżącej ocena ta nie jest wystarczająco uzasadniona, szczególnie z uwagi na fakt, że wniosek o rejestrację został zaskarżony.

Nazwa „Bayerisches Bier” nie spełnia również przesłanek stosowania uproszczonej procedury określonej w art. 17 w zw. z art. 2 rozporządzenia nr 2081/92, bowiem nazwa ta nie korzystała z jakiegokolwiek ochrony prawnej w Niemczech w rozpatrywanej dacie 25 lipca 1993 r. ani nie stała się zwyczajowa w następstwie używania.

Skarżąca utrzymuje ponadto, że Bawaria jest jednym z niemieckich „Länder” i nazwa landu może być używana jako nazwa chroniona tylko w wyjątkowych przypadkach.

Oznaczenie „Bayerisches Bier” nie wskazuje ponadto na jakość lub szczególną reputację regionu, ponieważ chodzi tutaj o cały asortyment towarów mających bardzo różne cechy. Zdaniem skarżącej rozporządzenie nr 2081/92 nie pozwala na ustalenie

całościowej definicji statutu chronionego oznaczenia geograficznego dla różnych rodzajów piwa.

W konsekwencji złożony przez Niemcy wniosek o rejestrację nie spełnia również wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 2081/92 i stanowi zatem niewystarczającą podstawę dla rejestracji.

Skarżąca dodaje, że dokonując rejestracji oznaczenia „Bayerisches Bier”, Rada naruszyła również art. 3 rozporządzenia nr 2081/92 i art. 28 WE, ponieważ nazwa ta stanowi w kilku państwach pojęcie rodzajowe.

Ponadto procedura przewidziana w art. 17 rozporządzenia nr 2081/92 nie została przeprowadzona w prawidłowy sposób, ponieważ zainteresowani nie mieli możliwości przedstawienia swojego stanowiska w ramach przejrzystego i rzetelnego postępowania administracyjnego.

Poza tym Rada oparła się na błędnym założeniu dotyczącym istnienia znaków towarowych dla piw zawierających nazwę „Bayerisches Bier”, podczas gdy żaden ze znaków towarowych skarżącej nie zawiera określenia „Bayerisches Bier”.

Skarżąca podnosi również zaistnienie naruszenia jej wyłącznego prawa ze znaku towarowego, określonego w art. 16 ust. 1 porozumienia z dnia 15 kwietnia 1994 r. w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, włączając w to obrót towarami będącymi przedmiotem naruszeń praw własności intelektualnej (zwanego dalej „porozumieniem TRIPs”). Zakres uprawnienia do używania zarejestrowanego oznaczenia nie został określony w sposób wyczerpujący w art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2081/92 lub w rozporządzeniu nr 1347/2001. Okoliczność, że wyłączne prawo skarżącej nie jest w pełni chronione, pozostaje w sprzeczności z art. 16 ust. 1 porozumienia TRIPs. Poza tym wspólne istnienie na rynku wcześniejszego znaku towarowego Bavaria i oznaczenia geograficznego „Bayerisches Bier” jest również niezgodne z art. 16 ust. 1 porozumienia TRIPs.

Ponadto fakt, że Rada rozpatrzyła wyłącznie znak towarowy Bavaria, nie poświęcając uwagi nazwie handlowej Bavaria, również jest niezgodny z porozumieniem TRIPs.

Wreszcie przez wydanie rozporządzenia nr 1347/2001 Rada naruszyła prawo własności i uzasadnione oczekiwania skarżącej. W istocie rozporządzenie nr 1347/2001 może skutkować tym, że skarżąca nie będzie mogła dalej używać swego znaku towarowego w jednym lub kilku z państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniające załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 182, str. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2006 r. — Komisja przeciwko Burie Onderzoek en Advies**(Sprawa T-179/06)**

(2006/C 224/101)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: A. Weimar, pełnomocnik, wspierany przez W. A. M. Ruperta, advocaat)

Strona pozwana: Burie Onderzoek en Advies B. V. (Nijeholtpade, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej 646 871,28 euro na rzecz Komisji, tj. kwoty głównej w wysokości 454 832,62 euro oraz odsetek za zwłokę w wysokości 192 039,66 euro wraz z odsetkami ustawowymi od chwili wniesienia skargi do całkowitego zaspokojenia żądania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania oraz kosztami pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła z pozwaną oraz innymi stronami dwie umowy dotyczące robót, które miały być wykonane w ramach badania i rozwoju w dziedzinie zaawansowanych technologii komunikacyjnych w Europie (program RACE II — projekt R2022 Barbara) oraz zastosowań telematyki w interesie publicznym (program zastosowań telematyki Telepromise).

Zgodnie z umową Komisja podjęła sprawdzanie. Po jego dokonaniu przesłała pozwaną notę obciążającą. Z ogólnych warunków umownych wynika, że pozwana jest zobowiązana do zwrotu różnicy pomiędzy uzgodnionymi kosztami a płatnościami już dokonanyymi przez Komisję, oraz że jest to przypadek nienależnej płatności w rozumieniu art. 203 szóstej księgi Nederlands Burgerlijk Wetboek (niderlandzkiego kodeksu cywilnego), który ma zastosowanie do niniejszych umów.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2006 r. — Télévision Française 1 przeciwko Komisji**(Sprawa T-193/06)**

(2006/C 224/102)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Télévision Française 1 (Boulogne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Hordies i C. Smits)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 22 marca 2006 r. dotyczącej systemu pomocy na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego;
- orzeczenie w sprawie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 3 października 2001 r. skarżąca złożyła dwie skargi do Komisji, w których zażądała stwierdzenia, że zmiany wprowadzone w systemie pomocy w dziedzinie wspierania kina i przemysłu audiowizualnego we Francji stanowią niezgodną z prawem pomoc państwa, jako że została ona przyznana z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE, a w każdym razie pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Decyzją C(2006)832 wersja ostateczna z dnia 22 marca 2006 r. (Pomoc państwa NN 84/2004 i N 95/2004 — Francja, System pomocy na rzecz kina i przemysłu audiowizualnego) Komisja uznała system wsparcia na rzecz produkcji kinematograficznej i audiowizualnej ustanowiony we Francji za zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) i d) WE. Chodzi o decyzję zaskarżoną w niniejszej skardze.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym utrzymuje ona, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne, jako że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona w odniesieniu do charakteru opłat parafiskalnych, charakteru zobowiązań inwestycyjnych nałożonych na operatorów telewizyjnych i zgodności ze wspólnym rynkiem innych państwowych środków wsparcia zakwestionowanych przez skarżącą.

W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła również oczywisty błąd w ocenie pojęcia zasobów państwowych, uznając, że system obowiązkowych zamówień nie wiąże się z przeniesieniem zasobów państwowych w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Zarzut trzeci podniesiony przez skarżącą opiera się na domniemanym naruszeniu przez Komisję art. 87 ust. 3 lit. d) WE, jako że zaskarżona decyzja zawiera — jej zdaniem — oczywisty błąd w ocenie pojęcia pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — IBERDROLA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-200/06)

(2006/C 224/103)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: IBERDROLA (Bilbao, Hiszpania) (Przedstawiciele: J. Alfaro Aguilar i P. Liñán Hernández, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2006 r. (Sprawa nr COMP/M.4110 — E.ON/Endesa), w której uznano za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, w wyniku której przedsiębiorstwo E.ON AG przejmie całkowitą kontrolę nad udziałami w przedsiębiorstwie ENDESA SA.

Skarżąca podnosi, że jej zdaniem w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono poważnych istniejących zagrożeń polegających na tym, że koncentracja zrodzi skoordynowane skutki w zakresie konkurencji panującej między głównymi podmiotami obecnymi na szczyblu ogólnoeuropejskim. Zbadania tych zagrożeń nie wolno pominąć przy przedsięwzięciu o takiej wielkości i takich cechach, mającym wpływ na przedsiębiorstwa dominujące na dwóch spośród głównych krajowych rynków energetycznych.

Na poparcie swoich żądań skarżąca utrzymuje, że pozwana:

- naruszyła zasadę dobrej administracji ze względu na to, że przeprowadziła tendencyjne i niewystarczające badanie działania właściwych rynków i wpływu przedsięwzięcia na te rynki,
- naruszyła prawo ze względu na to, że przeprowadziła analizę przedsięwzięcia w oparciu o statyczną wizję rynków, wbrew rozporządzeniu w sprawie koncentracji oraz orzecznictwu wspólnotowemu,

— przy analizie zgłoszonej koncentracji uchybiła zobowiązaniu zapewnienia spójnego stosowania przepisów dotyczących kontroli koncentracji i nadużyć pozycji dominującej, zezwalając na nią nie zbadawszy pochodzenia środków przeznaczonych przez przedsiębiorstwo E.ON na zakup przedsiębiorstwa ENDESA, w celu stwierdzenia, czy taka koncentracja mogła być wynikiem nadużycia pozycji dominującej,

— przyjmując wniosek, że rachunkowość w zakresie tego przedsięwzięcia nie budzi poważnych zastrzeżeń i wydając decyzję o zezwoleniu na nie na pierwszym etapie popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie i pominęła istotne okoliczności. Należy tu podkreślić, że chociaż zaskarżona decyzja została wydana na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, nakładającego obowiązek przeprowadzenia analizy o bardziej wyszukanych i surowych kryteriach, to jednak:

- pominięto w niej całkowicie negatywny wpływ, jaki będzie miało przedsięwzięcie na proces integracji hurtowych rynków krajowych, który zakończy się osiągnięciem jednolitego europejskiego rynku gazu i elektryczności,
- niewystarczająco oceniono wpływ planowanego przedsięwzięcia na powstający ogólnoeuropejski rynek dostaw elektryczności dla międzynarodowych przedsiębiorstw,
- uznano, że pomimo swojego nastawienia na rynek ogólnoeuropejski i siły gospodarczej przedsiębiorstwo E.ON nie jest potencjalnym znaczącym konkurentem dla przedsiębiorstwa ENDESA na hiszpańskich rynkach produkcji elektryczności i zaopatrzenia w gaz,
- stwierdzono, że poprzez to przedsięwzięcie nie zostanie wzmocnione przedsiębiorstwo dominujące na rynku niemieckim i że zniknięcie z tego rynku przedsiębiorstwa ENDESA, które niedawno się na nim pojawiło, nie zmieni sytuacji w zakresie konkurencji.

Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Gerson przeciwko OHIM (Paint Filter)

(Sprawa T-201/06)

(2006/C 224/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Louis M. Gerson Co., Inc (Middleboro, USA) (Przedstawiciel: M. Edenborough, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 15 maja 2006 r. (sprawa R 1387/2005-2) w całości;
- obciążenie Urzędu kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem w sprawie skargi przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: przestrzenny znak towarowy składający się z „koloru jasnożółtego w zgłoszonym odcieniu naniesionego na siatkę na czubku filtra selektywnego” dla towarów i usług należących do klas 16 i 21 — zgłoszenie nr 3 969 367

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 40/94. Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza dopuściła się licznych błędów w ocenie okoliczności faktycznych i powieliła co najmniej jeden z błędów popełnionych przez wydział rozpatrywania zgłoszeń. Ponadto przy ocenie dostępnego materiału dowodowego Izba Odwoławcza niedostatecznie go przeanalizowała, dochodząc w ten sposób do niewłaściwych wniosków dotyczących art. 7 ust. 1 lit. b) wymienionego wyżej rozporządzenia.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że zgłoszenie dotyczy jednego tylko źródła handlowego i w związku z tym nie narusza art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia. Skarżąca podnosi, że wykorzystanie wskazanego koloru właściwy krąg odbiorców postrzegać będzie jako związane wyłącznie z tym jednym źródłem handlowym.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2006 r. — Select Appointments przeciwko OHIM — Manpower (TELESELECT)

(Sprawa T-202/06)

(2006/C 224/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Select Appointments (Holdings) Ltd. (St Albans, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: G.R. Fernando, barrister, C.J. Leech, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Manpower Inc. (Milwaukee, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej OHIM z dnia 18 maja 2006 r. dopuszczającej rejestrację zgłoszenia nr 1 030 980 i odrzucającej sprzeciw nr B 303 158,
- odrzucenie tego zgłoszenia oraz
- zwrot kosztów skarżącej w niniejszym postępowaniu i w postępowaniu przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Manpower Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TELESELECT” dla usług z klas 35 i 41 (usługi oceny i szkoleń w zakresie obsługi przez telefon)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Select Appointments (Holdings)

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „SELECT” dla usług z klas 35 i 41 — zgłoszenie nr 2 111 367 (agencja pośrednictwa pracy, doradztwo, informacja w zakresie dostępnych ofert pracy, usługi reklamowe i zarządzania kadrami)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zdaniem skarżącej prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nawet w części Wspólnoty Europejskiej uzasadnia odmowę rejestracji znaku towarowego będącego przedmiotem sprzeciwu. Z uwagi na to, że przeciętni konsumenci nie zawsze znają język angielski, w odniesieniu do części „SELECT” słowny znak towarowy nie będzie miał dla nich jakiegokolwiek istotnego znaczenia.

Ponadto skarżąca utrzymuje, że usługi w zakresie oceny, do których odnosi się znak towarowy będący przedmiotem sprzeciwu, zawierają się w szerszej kategorii usług agencji pośrednictwa pracy oznaczonych jej własnym wspólnotowym znakiem towarowym.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2006 r. — Eurostrategies przeciwko Komisji**(Sprawa T-203/06)**

(2006/C 224/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurostrategies SPRL (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S.Crosby, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 lipca 2006 r. w sprawie odmowy udzielenia dostępu do wymienionych poniżej dokumentów dotyczących przetargu na projekt EuropeAid/113676/D/SV/PL, zatytułowany „Phare-Technical assistance for JHA projects, 2003/S 159-145155 (PL0103.08)” (Phare — Pomoc techniczna dla projektów z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych), finansowany z krajowego programu operacyjnego, PL0103-Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne 2001:
- „Sprawozdanie z oceny” jednostki wdrażającej z dnia 7 stycznia 2004 r.;
- wszystkie dokumenty dotyczące propozycji jednostki wdrażającej z dnia 7 stycznia 2004 r. udzielenia zamówienia Eurostrategies;
- pismo Przedstawicielstwa WE w Warszawie do jednostki wdrażającej z dnia 13 stycznia 2004;
- „Sprawozdanie z oceny ze zmianami” z dnia 15 stycznia 2004 r.;
- wewnętrzna notatka Przedstawicielstwa WE w Warszawie, wysłana w dniu 27 stycznia 2004 r.;
- pismo Przedstawicielstwa WE do jednostki wdrażającej z dnia 27 stycznia 2004 r.;
- „Sprawozdanie z negocjacji” z dnia 10 lutego 2004 r. oraz
- pismo Przedstawicielstwa WE do jednostki wdrażającej z dnia 12 lutego 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 230 i 231 WE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 lipca 2006 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku skarżącej o udzielenie

dostępu do niektórych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że odmawiając ujawnienia żądanych dokumentów bez uzasadnienia tej odmowy Komisja naruszyła art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza obowiązek uzasadnienia, którego wymaga art. 235 WE, a zatem decyzja ta jest zdaniem skarżącej nieważna.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Delta Protypos Viomichania Galaktos przeciwko OHIM — Kraft Foods Schweiz Holding (milko ΔΕΛΤΑ)**(Sprawa T-204/06)**

(2006/C 224/107)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delta Protypos Viomichania Galaktos AE (Tavros, Grecja) (Przedstawiciel: adwokat P. Kanellopoulos)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kraft Foods Schweiz Holding AG (Zurich, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą OHIM (R 540/2005-2) w dniu 8 czerwca 2006 r.;
- odrzucenie sprzeciwu nr B 562 423 wniesionego przez Kraft Foods Schweiz Holding AG wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „MILKO ΔΕΛΤΑ with design” (zgłoszenie nr 2 474 674);
- nakazanie rejestracji zgłoszonego przez skarżącą wspólnotowego znaku towarowego „MILKO ΔΕΛΤΑ with design” (zgłoszenie nr 2 474 674);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „milko ΔΕΛΤΑ” dla towarów należących do klasy 30 (mleko z kakao) — zgłoszenie nr 2 474 674

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Kraft Foods Schweiz Holding AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy, międzynarodowy i krajowy graficzny oraz słowny znak towarowy „MILKA” dla towarów należących do klas 5, 29, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że oczywiste i znaczące różnice między dwoma znakami są wystarczające, by wykluczyć wszelkie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Zdaniem skarżącej dwa konkurujące ze sobą znaki towarowe wywołują zupełnie inne ogólne wrażenie na płaszczyźnie wizualnej, fonetycznej i koncepcyjnej, szczególnie jeśli weźmie się pod uwagę drugie ze słów: „ΔΕΛΤΑ”.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2006 r. — Quinn Barlo i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-208/06)

(2006/C 224/108)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Quinn Barlo Ltd (County Cavan, Irlandia), Quinn Plastics NV (Geel, Belgia) i Quinn Plastics GmbH (Mainz, Niemcy) (Przedstawiciele: adwokaci W. Blau, F. Wijckmans i F. Tuytschaever)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w niej naruszenie przez skarżące art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG (stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim odnosi się on do skarżących;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim nakłada on na skarżące grzywnę w wysokości 9 mln EUR oraz obniżenie grzywny na podstawie argumentów przedstawionych w niniejszej skardze;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące żądają częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.645 — Metakrylany, w której Komisja uznała, że skarżące naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uczestnicząc w porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach, polegających na dyskusjach w sprawie cen; zawieraniu, wprowadzaniu w życie i nadzorowaniu porozumień cenowych w formie podwyżek cen lub przynajmniej stabilizowania istniejących poziomów cen, dyskusjach w sprawie wprowadzenia dodatkowych kosztów usług dla klientów, wymianie ważnych pod względem handlowym i poufnych informacji dotyczących rynku i/lub przedsiębiorstw oraz uczestnicząc w regularnych spotkaniach i utrzymując innego rodzaju kontakty w celu ułatwienia naruszenia.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty prawne.

Po pierwsze, skarżące stwierdzają, że zaskarżona decyzja jest błędna i nie udowadnia w wymagany sposób faktu, że skarżące uczestniczyły we wspólnej i łącznej antykonkurencyjnej zмовie i naruszeniu o ciągłym charakterze. Skarżące twierdzą ponadto, że rola przedstawicieli skarżących pełniona podczas czterech konkretnych spotkań została niewłaściwie oceniona, a pomijając obecność skarżących na wspomnianych czterech spotkaniach, zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego dowodu, że skarżące uwikłane były w zachowanie uznane w tej decyzji za bezprawne.

Po drugie, skarżące wskazują na naruszenie art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez nieprawidłową ocenę czasu trwania zarzucanego naruszenia, niewłaściwą ocenę jego wagi, jak również nieprawidłową ocenę okoliczności łagodzących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, str. 1).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Kotug International e.a. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-326/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/109)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 21.12.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — URS Nederland przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-329/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/112)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 21.12.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Muller Marine i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-327/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/110)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 21.12.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Wagenborg przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-330/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/113)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 21.12.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Smit Harbour Towage Rotterdam przeciwko Komisji

(Sprawa T-328/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/111)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 21.12.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Wijsmuller przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-340/02) ⁽¹⁾

(2006/C 224/114)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 25.1.2003

III

(Powiadomienia)

(2006/C 224/115)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur/lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
